

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Unifemin tunnettuus ja sen toiminnan kiinnostavuus
Kansalaistoiminta osallistumisväylänä, sekä ihmisoikeuksien arvotus

Inna Haataja

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö (210 op)

11/2010

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Inna Haataja	Sivumäärä 55 ja 4 liitesivua
Työn nimi Unifemin tunnettuus ja sen toiminnan kiinnostavuus	
Ohjaava(t) opettaja(t) Juha Niiranen, Matti Pesola	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Unifem ry, Eeva Koskinen	
Tiivistelmä <p>Opinnäytteen tavoite oli kartoittaa Unifem-nimisen järjestön tunnettavuutta Suomessa, erityisesti Varsinais-Suomessa. Tutkimuksen kohderyhmä oli nuoret aikuiset, noin 20. 35 -vuotiaat, naiset. Tämä siksi, että kyseinen ryhmä on myös Unifemin kohderyhmää, ja sitä joukkoa, jonka järjestö toivoisi aktivoituvan mukaan toimintaansa. Työ pyrki myös mittaamaan kohderyhmän kiinnostusta yleisesti ottaen kansalais-toimintaa sekä Unifemin ajamia asioita, eli naisten oikeuksia, kohtaan. Sillä pyrittiin kartoittamaan lisäksi kohderyhmälle mieluisimpia osallistumistapoja sekä tärkeimmiksi koettuja ihmisoikeuksia.</p> <p>Työn tilaaja oli Suomen Unifemin Salon paikallisjaosto. Jaosto on toiminut jo muutaman vuosikymmenen ja on jonkin verran jumiutunut vanhoihin toimintatapoihinsa ja toimijoihinsa. Esimerkiksi tapahtumat järjestetään pitkälti sen kaavan mukaan, miten on aina ennenkin toimittu. Salon Unifem toivoi kartoitusta tunnettuudestaan sekä siitä, mitkä toimintatavat olisivat erityisesti nuoria, potentiaalisia jäseniä kiinnostavia. Mikäli Unifemin paikallisjaosto ei saa uusia, nuoria jäseniä mukaan, on uhkana että koko toiminta jopa loppuu luonnollisen poistuman kautta.</p> <p>Tämä opinnäyte on sikäli merkityksellinen ammattialalle, että se luo tutkimuksen kohteena olevalle järjestölle selkoa sen tunnettuudesta sekä siitä, mihin osa-alueisiin sen kannattaisi panostaa saadakseen lisää toivomansa kaltaisia jäseniä. Yleisesti ammattialan kannalta merkitystä on myös sikäli, että se antaa kuvaa tietyn ryhmän suhtautumisesta kansalaistoimintaan vaikutusväylänä ja osallistumiskeinona. Tutkimus pyrki myös luomaan käsitystä kohderyhmän näkemyksistä yleisesti kehitysyhteistyöstä, naisten tasa-arvoisen aseman tavoittelusta ja ihmisoikeuksista.</p> <p>Tutkimus suoritettiin kyselynä, jossa oli monivalintakysymyksiä, sekä yksi avoin kysymys. Kyseessä oli Internet-kysely, joka toteutettiin Webropol-tiedonkeruutyökalua käyttäen. Linkkiä kyselyyn jaettiin sosiaalisiin medioihin, ja saateviestissä toivottiin vastauksia vain naisilta, erityisesti varsinaissuomalaisilta. Vastauksia tuli 168, joten kyseessä oli melko laaja otanta. Saatuja vastauksia pyrittiin analysoimaan sekä määrällisesti että laadullisesti.</p> <p>Työn tulokset osoittivat sen tilaajalle, että sen tunnettuus ei ole huippulukemissa, mutta kuitenkin yllättävän korkea. Unifem voisikin pyrkiä hyödyntämään tunnettuuttaan enemmän kuin se on tähän mennessä tehnyt. Myös Unifemin ajamat asiat koettiin melko tärkeiksi, ja kohderyhmästä löytyi osallistumisesta kiinnostuneita. Näin ollen tätä opinnäytetyötä voidaan järjestön kannalta hyödyntää perusteena markkinoinnin ja viestinnän tehostamiseen, sekä uudenlaisten innovaatioiden ja toimintatapojen kehittämiseen.</p>	
Asiasanat Kansalaistoiminta, naisasiajärjestö, kyselytutkimus, naisen asema, tasa-arvo, hyväntekeväisyys.	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Inna Haataja	Number of Pages 55 and 4 attachments
Title The recognizability of Unifem and the interest in its actions	
Supervisor(s) Juha Niiranen, Matti Pesola	
Subscriber and/or Mentor Unifem, Eeva Koskinen	
Abstract <p>The aim of this thesis was to survey the recognizability of the organisation named Unifem in Finland, especially in Southwest Finland. The target group of this research was young adult women, between 20 and 35 years. This of the reason that this group is also the target group of Unifem, and those people who are wanted to be activated into Unifem. This research also tried to measure their interest in civic activity and the issues that Unifem is working for, which are women's rights. It also tried to survey the target group's most pleasant ways of action, and its judgement of the most important human rights.</p> <p>The employer of this thesis is the local section in Salo of Unifem in Finland. It has already been working for some decades, and is somewhat stuck in its old habits. For example the happenings are usually organized the same way Salo Unifem has always done. Salo Unifem wished to learn how well-known it is, and which would be the manners and activities that could attract especially young, potential members. In case Salo Unifem will not catch up new, young members there is a threat of the whole action to be ending by the natural loss, as its worst.</p> <p>This thesis is professionally significant so far that it gives the target organisation more understanding of its conspicuousness and the sectors it should improve in order to reach the kind of members it wishes to have. In general this research is professionally significant, as well, indicating the target group's stances on civic action as a way to be involved and to influence. The research also aims to create a view on the target group's attitudes towards development cooperation, working for women's rights and human rights.</p> <p>This thesis was carried out as a survey, with multiple choice questions and one open question. It was an internet survey, made by using Webropol, a tool of gathering information. The link of the survey was shared into social medias, the covering note inviting only women, especially from Southwest Finland, to answer. 168 replies were received, which was quite a large sample. The received information was analyzed quantitatively and qualitatively.</p> <p>The results of the research prove the employer that its recognizability is not too high, but still surprisingly high. Unifem could try to get the best of its recognizability more than it has done so far. Also the aims of Unifem's actions were experienced important, and people in the target group were found interested in getting involved in Unifem. Consequently, this thesis could be utilised by Unifem as an excuse to improve its marketing and communication, and to develop new innovations and manners of action.</p>	
Keywords Civic activity, women's rights organisation, survey, women's status, equality, charity.	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 TEOREETTINEN PERUSTA JA TAUSTATIEDOT	6
2.1 Keskeiset käsitteet	6
2.2 Taustaa tutkimuksen tarpeelle	7
2.3 Järjestöjen haasteet	10
2.4 Unifemin historiaa ja taustatekijöitä	13
2.5 Unifemista UN Womeniksi	18
2.6 Unifemin tekemä työ ja sen tarve	19
3 KUVAAUS TYÖN TOTEUTUKSESTA	22
3.1 Tutkimusmotiivi	22
3.2 tutkimusmetodi	23
3.3 Kohderyhmä	23
3.4 Kyselyn rakenne	24
4. TULOKSET	28
4.1 Tulosten analysointia	28
4.2 Varsinais-Suomi	41
4.3 Unifemista kuulleet	44
5. LOPPULUKU	47
5.1 Tulosten luotettavuuden tarkastelua	47
5.2 Mitä olisi voinut tehdä toisin	48
5.3 Johtopäätökset	49
LÄHTEET	52
LIITTEET	55

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö on selvitys UNIFEM -nimisen järjestön tunnettavuudesta Suomessa, erityisesti Varsinais-Suomen alueella, nuorten aikuisten naisten keskuudessa. Se on myös selvitys siitä, onko kohderyhmä kiinnostunut Unifemin ajamista asioista, sekä yleisesti kansalaistoiminnasta. Selvitys koskee myös sitä, mitä kohderyhmä pitää tärkeimpinä naisten oikeuksina, ja miten he kokevat naisten tasa-arvon toteutuvan. Unifem on kansainvälinen, YK:n naistenrahaston alainen yhdistys, joka pyrkii edistämään naisten asemaa ja ihmisoikeuksia. Sen perusidea on, että köyhyyttä, konflikteja ja yhteiskunnallista epäoikeudenmukaisuutta saadaan vähennetyksi parantamalla naisten asemaa ja toimintamahdollisuuksia.

Opinnäytteen tilaaja on Suomen Unifem ry:n Salon jaosto, joka on kiinnostunut uusien, ja varsinkin nuorten, jäsenten rekrytoinnista. Unifem on järjestönä jo melko vanha ja se toimii useassa maassa. Silti varsinkin Salon paikallisjaoston perspektiivistä katsottuna se on jäänyt melko tuntemattomaksi. Unifemin tekemästä työstä ei yleisesti ole kovin selkeää kuvaa, joten se jää vähemmälle huomiolle ja avustusrahoille. Järjestötyöhön annetulle avustusrahalle halutaan usein heti konkreettista vastinetta, mikä ei Unifemin kohdalla useinkaan toteudu. Se myös saatetaan sekoittaa nimensä vuoksi eri järjestöihin ja organisaatioihin, kuten Unicefiin. Järjestön edustajan Eeva Koskisen mukaan markkinointiviestinnässä Unifem ei ole onnistunut kovin hyvin. Järjestöllä ei ole juuri näkyvyyttä mediassa tai katukuvassa. (Koskinen Eeva, 2010)

Unifemin Salon jaoston ongelmia ovat myös yhdenmukaisuus ja kapeakatseisuus; samat jäsenet ja vastuuhenkilöt ovat vaikuttaneet jo jopa vuosikymmeniä. Voi olla että ne jäsenet, joilla olisi tuoreempia näkökulmia ja ideoita, eivät ehdi panostaa järjestön toimintaan samoissa määrin, kuin jo eläkkeellä olevat jäsenet. Ellei sukupolvenvaihdosta tapahdu, pahimmassa skenaariossa koko toiminta loppuu. Siksi Unifemin taholta toivottiinkin hyvin kriittistä tarkastelua, ja uusia näkökulmia.

Opinnäytteeni tavoitteena on tarjota tuoreita näkökulmia Unifemin toiminnan kehittämiseen ja keinoja uusien jäsenien saamiseksi. Se nivoutuu työelämään antamalla kyseessä olevalle järjestölle tietoa siitä, miten tunnettu se on, ja miten sen

markkinointi ja tiedotus on toiminut kyseiseen kohderyhmään nähden. Se antaa myös tietoa siitä, miten järjestö voisi kehittää toimintaansa saadakseen mukaan uusia toimijoita. Salon jaosto ei ole kovinkaan paljon markkinoinut omaa toimintaansa, ja se kärsiikin jonkin asteisesta jäsenpuutteesta. Tähän asiaan pyritään saamaan muutosta. Samalla opinnäyte toteuttaa pienimuotoista arvojen tärkeysjärjestyksen kartoitusta - millaisella tasolla kehitysmaiden naisten asiat ovat suomalaisen, nuoren naisen arvojärjestyksessä.

Tutkimuskysymykseni siis on: Kuinka laaja on Unifem -nimisen järjestön tunnettavuus nuorten aikuisten naisten keskuudessa, erityisesti Varsinais-Suomen alueella? Kokeeko kohderyhmä Unifemin ajamat asiat tärkeiksi, ja miten he itse haluaisivat kyseisiin asioihin vaikuttaa?

2 TEOREETTINEN PERUSTA JA TAUSTATIEDOT

2.1 Keskeiset käsitteet

Lukemista selkeyttämään ja aiheeseen syventymistä avittamaan avataan aluksi muutama oleellinen, tässä opinnäytteessä käytettävä määritelmä ja käsite . mitä niillä tässä yhteydessä tarkoitetaan.

Kansalaistoiminta: Kansalaistoiminnalla tarkoitetaan kansalaisten julkista toimintaa yhteiskunnassa esimerkiksi politiikan, järjestöjen tai harrastustoiminnan kautta. 'Nyky-suomen Sanakirjan mukaan kansalaistoimintaa on *"henkilön julkinen toiminta yhteiskunnan, yhteisön jäsenenä, erilaisissa yhdistyksissä, kansalaisjärjestöissä ym."* (Tammilehto 1989)

YK: Yhdistyneet kansakunnat, eli YK, on toisen maailmansodan jälkeen Kansainliiton korvaajaksi perustettu globaali yhteistyöjärjestö. Se on maailman suurin, kansainvälisellä sopimuksella, eli YK:n peruskirjalla, perustettu rauhanjärjestö, jonka tavoitteena on vahvistaa ihmisoikeuksien, kehityksen ja turvallisuuden välistä yhteyttä. (Suomen YK-liitto, 2010)

Ihmisoikeudet: Nykyään ihmisoikeuksilla tarkoitetaan lähinnä oikeuksia, jotka on turvattu kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa. Sopimusvaltiot ovat sitoutuneet turvaamaan omille kansalaisilleen, ja muille alueellaan oleville, kyseiset oikeudet. Ihmisoikeussopimuksissa asetetaan minimitaso valtioiden omille lainsäädännöille. Valtioiden perustuslakeihin on puolestaan kirjattu kansalaisten perusoikeudet.

Ihmisoikeuksilla tarkoitetaan jokaiselle ihmiselle kuuluvia perustavanlaatuisia oikeuksia. Ihmisoikeudet ovat kaikkialla voimassa olevia ja kaikille samoja henkilön taustasta, sukupuolesta, rodusta tai kansallisuudesta, taloudellisesta asemasta, poliittisesta tai uskonnollisesta vakaumuksesta riippumatta. Ihmisoikeudet ovat yhtä lailla naisten, miesten, tyttöjen ja poikien, samoin kuin vähemmistöjen ja alkuperäiskansojen oikeuksia.

Ihmisoikeuksien tarkoitus on turvata jokaiselle ihmiselle ihmisarvoinen elämä. Ihmisten keskinäinen tasa-arvoisuus, ihmisyyden kunnioittaminen ja syrjinnän vastustaminen ovat ihmisoikeuksien keskeisimpiä periaatteita. Ihmisoikeuksia ei voida poistaa keneltäkään, ei edes henkilön omasta toiveesta. Ihmisoikeudet ovat jakamattomia, luovuttamattomia, toisistaan riippuvia ja toisiinsa liittyviä. (Ihmisoikeudet.net 2010)

Tasa-arvo: Tasa-arvolla tarkoitetaan naisten ja miesten tasaveroisia oikeuksia, kuten oikeus koulun, työhön ja yhteiskunnalliseen osallistumiseen. Ensimmäistä kertaa tasavertaisuus nousi esille vuonna 1957 laaditussa Rooman sopimuksessa, johon kirjattiin naisten ja miesten samapalkkaisuuden periaate. Työnantajat velvoitettiin maksamaan samasta työstä samaa palkkaa sukupuolesta riippumatta. Nykyisin on olemassa mm. syrjintäkieltoja ja EU:n tasa-arvolaki. Silti tasa-arvo ei täysin toteudu oikeastaan missään päin maailmaa. (Ihmisoikeudet.net 2010)

2.2 Taustaa tutkimuksen tarpeelle

Suomen Unifem on järjestönä jo melko vanha, se on toiminut vuodesta 1981. Unifem on YK:n alainen järjestö, joka toimii useassa maassa ja Suomessakin usean paikallisosaston kautta. Silti se on varsinkin Salon paikallisjaoston perspektiivistä katsottuna jäänyt melko tuntemattomaksi. Yhteyshenkilöni, Suomen Unifemin entisen vt. toi-

minnanjohtajan ja nykyisen järjestöaktiivin, Eeva Koskisen mukaan Unifemin tekevästä työstä ei yleisesti ole kovin selkeää kuvaa, eikä se siksi saa helposti avustusrahoja tai huomiota. Järjestötyöhön panostetulle rahalle halutaan usein nopeasti konkreettista vastinetta. Tämä ei Unifemin kohdalla useinkaan toteudu, koska sen työ ei ole nopeasti näkyvää ja kouriintuntuvaa. Nimi +Unifem+ myös sekoitetaan usein esimerkiksi Unicefiin, Unibetiin, ja muihin saman kuuluisiin nimiin. Koskisen mukaan markkinointiviestinnässä ei ole Unifemissa onnistuttu kovin hyvin, eikä järjestöllä juuri ole näkyvyyttä mediassa tai katukuvassa. (Koskinen 2010)

Eryteisesti Unifemin Salon paikallisjaoston ongelmia ovat Koskisen mukaan myös jäsenten ikääntyväisyys ja +kuppikuntamaisuus+; samat jäsenet ja vastuuhenkilöt ovat vaikuttaneet jo jopa vuosikymmeniä. Osa jäsenistä on ollut mukana alusta saakka, eli lähes 30 vuotta. Mikäli järjestö ei saa uusia, nuoria jäseniä mukaan, sukupolvenvaihdosta ei tapahdu, ja pahimmassa skenaariossa koko toiminta loppuu luonnollisen poistuman kautta. (Koskinen 2010)

Haaga-Helia AMK:n kuusi opiskelijaa teki Markkinointiviestinnän opintokokonaisuuden projektin Suomen Unifemille keväällä 2009 - juurikin järjestön toiveesta ja tarpeesta saada uusia jäseniä. Raportti (julkaisematon) käsittelee Unifemin markkinointiviestintää, ja siinä on suunniteltu järjestölle jäsenhankintakampanja vuodelle 2010. Raportin tekoaikaan, keväällä 2009, järjestöllä on ollut jäseniä noin 2500 ja tavoitteena saada 700 uutta jäsentä vuoden 2010 loppuun mennessä. Tällä hetkellä, vuoden 2010 loppupuolella, jäseniä on 2 431, eli tavoitetta ei ole saavutettu.

Haaga-Helia AMK:n opiskelijoiden raporttia varten oli haastateltu Suomen Unifemin viestinnän silloista vastaavaa Pilvi Taipaleta. Taipaleen mukaan Suomen Unifemin tunnettavuudesta antaa osviittaa valtakunnallinen Taloustutkimus 10/2008. Siinä mitattiin kehitysyhteistyötä tekevien järjestöjen tunnettuutta avoimella kysymyksellä: +Mitä kehitysyhteistyötä tekeviä järjestöjä osaatte mainita nimeltä?+ Taloustutkimuksen mukaan Unifemin osasi nimetä alle 1 % vastaajista. Tutkimustulos kertoo siis kiistatta järjestön hyvin pienestä tunnettavuudesta. Taipale totesi raportissa jäsenmäärän vähentyneen hiljattain lähinnä luonnollisen poistuman kautta. Tämä vahvistaa Koskisen kuvaa ikääntyvästä järjestöstä, jonka rivit harvenevat. (Markkinointiviestinnän raportti 2009, 18).

Taipaleen mukaan Unifemin tunnettavuuden ongelmia ovat, että valtaosa ihmisistä ei tiedä, mitä Unifem varsinaisesti tekee. Yrityskuvan ongelmana ovat feminismiin liittyvät mielikuvat. Unifem on pieni organisaatio, jolla on vain kolme palkattua työntekijää. Lisäksi se ei monien muiden hyväntekeväisyysjärjestöjen tapaan harjoita rahankeuuta kaupungilla liikkuvien kerääjien eli feissareiden avulla, joten katukuvassakaan ei ole näkyvyyttä. Raportissa mainitaan myös, ettei Suomen Unifemilla ole viestintästrategiaa, ja sen viestintämateriaali ei ole yhtenäistä, mikä osaltaan selittää järjestön vähäistä tunnettuutta ja epäselkeää kuvaa sen toiminnasta. (Markkinointiviestinnän raportti 2009, 5-6)

Vuoden 2011 alussa Unifem siirtyi osaksi UN Women -organisaatiota, joksi sen nimi myös vaihtuu. Samalla alkaa uuden nimen lanseeraus ja tunnetuksi tekeminen. Suomen Unifemin tiedottajan, Tomi Kuhasen mukaan oleellisin tavoite on järjestön tunnettuuden lisääminen. Jäsenmäärän kasvattaminen ei Kuhasen mukaan ole ensisijaisena tavoitteena, vaan sen pitäisi tapahtua tunnettuuden lisääntymisen kautta. Sen sijaan Suomen Unifem haluaa aktivoida erityisesti niitä nuoria, jotka ovat jo jäseniä. Tällä hetkellä Suomen Unifemissa odotetaan tietoja mahdollisesta yhtenäisestä, eri maissa tapahtuvasta kampanjoinnista UN Womenin markkinoimiseksi. Kansainvälisen strategian uudistamisen myötä pyritään myös Suomen Unifemissa eteenpäin ja toteuttamaan viestintästrategia, Kuhanen kertoo. (Kuhanen 2010)

Unifemin haasteena ovat myös tunnetummat, kilpailevat järjestöt. Kuten raportissa todetaan, järjestön haasteena on se, että kaikki uudet jäsenet ovat toivottuja, mutta niistä kilpaillaan muiden hyväntekeväisyysjärjestöjen kanssa. +Suomen Unifem ei ole vielä päässyt vaikuttamaan tarpeeksi kuluttajien mielikuviin ja asenteisiin saadakseen lisää kaivattuja jäseniä.+ Unifemin kilpailijoita ovat humanitääristä apua tarjoavat, ihmisoikeuksia ajavat järjestöt, kuten Punainen Risti, Kirkon Ulkomaanapu ja Amnesty (Markkinointiviestinnän raportti 2009, 7-11), joilla on Suomessa melko paljon näkyvyyttä, ja tunnettuutta enemmän kuin Unifemilla. Nimenomaan naisten asemaa kehittäviä asioita ajavana järjestönä Unifemilla ei kuitenkaan ole paljon kilpailijoita, ja tätä ominaisuutta se voisikin pyrkiä hyödyntämään enemmän.

Tiedustelin Suomen Unifemin toimistolta tämänhetkistä jäsentilannetta, ja järjestökoordinaattori Julia Evansin mukaan jäseniä oli lokakuussa 2010 jäsenrekisterissä 2 431, sisältäen 38 jäsenjärjestöä. Suomen Unifemin jäsenrekisteriin ei ole merkitty erikseen sukupuolta, mutta osviittaa järjestön sukupuolijakaumasta antaa vuonna 2007 toteutettu jäsenkysely. Tuolloin lähetettiin systemaattisella satunnaisotannalla valituille 470 jäsenelle kyselykaavake. Kyselyn vastausprosentti oli 34 ja vastaajista 99 % oli naisia. Yhdistyksellä siis on miesjäseniä, mutta heidän osuutensa jäsenistössä on marginaalinen. Jäsenyys yhdistykseen on kaikille avoin ja miespuolisia jäseniä otettaisiin vastaan mielihyvin, Evans toteaa. (Evans 2010)

Paikallistoimikuntia Suomen Unifemilla on tällä hetkellä 33 eri puolella maata. (Suomen Unifem 2010) Haaga-Helian markkinointiviestinnän raportin mukaan jäsenten ikäjakaumassa on havaittu alueellisia eroja; yliopistokaupungeissa suurin osa jäsenistä on nuoria. Maakunnissa, kuten Salossa, ongelmana taas on nimenomaan nuorten jäsenten puuttuminen. Raportin mukaan jäsenistä noin 10 % on ns. aktiivijäseniä, jotka osallistuvat aktiivisesti paikallisjaostojen kokouksiin, järjestävät tapahtumia ym. Salon paikallisjaostossa jäseniä on tällä hetkellä 81, heistä kaikki naisia. Salon unifemiläiset eivät ole asettaneet tiettyjä tavoitteita jäsenmäärän kasvattamisen suhteen, mutta kuten todettu, uusia ja erityisesti nuoria jäseniä kaivattaisiin, jotta toimintaa pystyttäisiin pitämään yllä tai jopa tehostamaan. (Markkinointiviestinnän raportti 2009, 15)

Suomen Unifem lanseerasi syksyllä 2009 jäsenhankintakampanjan, +Say YES+, jonka idea oli haastaa jokainen jäsen hankkimaan yksi uusi jäsen. Kampanjan keulakuva oli oopperalaulaja Karita Mattila. Kampanja toi jäsenkoordinaattori Julia Evansin mukaan jonkin verran uusia jäseniä. Tosin erityistä seurantaakin sille, mistä syystä kukaan jäsen liittyi, ei ollut. Tulevat kampanjat määriteltäneen yhdistyksen uudessa strategiassa, joka laaditaan UN Womenin linjausten mukaisesti. (Evans 2010)

2.3 Järjestöjen haasteet

Viime aikoina ajankohtaiseksi koetun taantuman aikaan monet järjestöt voivat olla pulassa, sillä ihmisillä ei ole varaa tukea niiden toimintaa. Jos rahat ovat niukalla,

menoja vähennetään usein +ei-välttämättömistä+ kohteista, joihin hyväntekeväisyys kuuluu. Jos oma toimeentulo on heikkoa, on vaikea ajatella toisten puutetta. Toisaalta on myös todettu, että lama-aikana halu auttaa kasvaa, vaikkei itsellä olisikaan paljon resursseja. Joissain piireissä hyväntekeväisyys voi myös olla statussymboli, melkeinpä trendi johon halutaan mukaan. Rahan tai oman ajan lahjoittaminen kehitysjärjestöjen käyttöön luo hyvän omatunnon oloa ja kokemusta siitä että on +hyvä ihminen.+

Nuorten ja nuorten aikuisten toimimista kansalaisjärjestöissä supistaa kuitenkin moni asia. Järjestöihin liittyminen yleensä maksaa, eikä varsinkaan opiskelijoilla tai muilla vähävaraisilla useinkaan ole ylimääräistä rahaa käytössä, vaikka kiinnostusta ja halua järjestöjen tukemiseen olisikin. Myös tietoa järjestöistä ei välttämättä ole, ellei sitä ole itse aktiivisesti haettu. Unifemin tyyppinen järjestö ei ole aktiivisesti pyrkinyt lisäämään tietoisuutta itsestään nuorten keskuudessa, eikä sillä ole kovin paljon näkyvyyttä, esimerkiksi +feissareita+, tai markkinointia nuorten suosimilla nettisivustoilla. Nuoret voivat myös vierastaa liittymistä sellaisen järjestön toimintaan, jonka hallitsevat ikäryhmät ovat kaukana omasta iästä, mikä on varmastikin yksi Salon Unifemin heikkouksista. Mukaan menoa voi vaikeuttaa myös samanhenkisten toverien puute, joiden kanssa lähteä mukaan toimintaan.

Järjestötoiminnalla sinänsä on Suomessa pitkät perinteet. Suomen Liikunta ja Urheilu ry:n koulutuksen johtaja Jukka Heikkalan mukaan järjestöjen verkosto kattaa koko maan ja koskettaa jollain tapaa lähes jokaista suomalaista. Maassamme yhdistyksiä ja järjestöjä on noin 120 000, näistä aktiivisesti toimivia noin 70 000. Varsinaiseen, ry-muotoiseen yhdistystoimintaan liittyy lisäksi useita vapaamuotoisempaa kansalais-toimintaa edustavia sosiaalisia liikkeitä, verkostoja ja ryhmiä, Heikkala kirjoittaa. (Heikkala, 2009)

Järjestötoiminnan haasteita ovat kuitenkin lisänneet julkisuuteen nousseet kohut, kuten joidenkin järjestöjen sekaantuminen vaalirahoitukseen tai tapaukset joissa järjestöjen toimihenkilöt ovat ottaneet hyväntekeväisyyteen tarkoitettuja varoja itselleen. Tällaiset tapaukset syövät järjestötoiminnan uskottavuutta ja saattavat vähentää jäseniä ja tukijoita.

Toisaalta monet ihmiset ovat mitä ilmeisimmin alkaneet ajatella globaalimmin, ja hahtuneet maailmalla . ja kotimaassa - tapahtuvien vääryyksien ja kriisien edessä. Ihmisillä uskoakseni on halu vaikuttaa ja saada aikaiseksi muutakin leipätyön tekemisen lisäksi. Auttamisen halu ja sympatia ovat hyvin inhimillisiä tunteita, ja järjestöt koetaan usein hyviksi kanaviksi tätä auttamista toteuttaa.

Omalle panostukselle halutaan kuitenkin myös näkyvää jälkeä, jolloin Unifemin kaltainen asiantuntijajärjestö, hitaasti etenevän kehityksen tekijä, jää paitsioon. Tuntuu paljon konkreettisemmalta avulta ostaa vaikkapa vuohi Afrikkaan, kuin tukea järjestöä jonka toimintatavoista ei olla täysin perillä. +Varsinkaan nuoret eivät juuri kiinnity yhdistykseen ja sen hallintoon vaan osallistuvat mahdollisimman konkreettiseen toimintaan+ Jukka Heikkala toteaa. Kuluttajat kaipaavat nopeaa ja suoraa toimintaa ja tulosta, jolloin heidän ei tarvitse pohtia, mihin mahtoivat rahansa lahjoittaa. Heikkalan mukaan järjestötyössä kehitystä vaatii jäsenkunnan aktivoimisen lisäksi kansalais-toiminnan yhteiskunnallisen aseman perusteleminen ja näkyväksi tekeminen. (Heikkala, 2009)

Unifemin lailla myös muut järjestöt ponnistelevat nimenomaan nuorten kiinnostuksen herättämiseksi. Kansalaisfoorumi.net verkkolehdeissä kirjoittava Seppo Niemelä toteaa monen hienon järjestön potevan nuorisopulaa. Hän ehdottaa ratkaisuksi aktiivista kansalaisuutta tukevaa koulukasvatusta, jota ei Niemelän mielestä vaikuta harjoitettavan ollenkaan. Asiaan tulisi hänen mielestään puuttua hallituksen tasolta, ja tehdä muutos perusrakenteisiin.(Niemelä, 2007) Esimerkiksi yhteiskuntaopin opetukseen voisi sisällyttää aiempaa enemmän tiedotusta ja kannustusta kansalaistoimintaan liittyen.

Myös jo useassa EU-maassa meneillään olevaa nationalismin nousua voisi pitää ajankohtaisena selityksenä vaikutelmalle, että kiinnostus ulkomaille suuntautuvaan avustustyöhön on saattanut vähentyä. Oikeisto on saanut lisää äänestäjiä, ja Suomessakin on pohdittu esimerkiksi Perussuomalaisten kohonneen suosion ilmiötä. Vaikka globalisaation myötä maailma on nyt avoimempi kuin koskaan, tuntuu, että osa kansasta haluaisi vetäytyä takaisin omiin piireihin. Myös tämä voi vaikuttaa ihmisten haluun auttaa toisella puolella maailmaa asuvia ihmisiä.

Esimerkiksi Unkarissa vuoden 2010 parlamenttivaaleissa oikeistopuolue Fidesz sai itselleen ehdottoman enemmistön, ja äärioikeistolaisia ministereitä löytyy myös muun muassa Ruotsin ja Hollannin hallituksista. Äärioikeistolaiset ryhmät saavat kokoontua vapaammin kuin ennen, ja he järjestävät jopa julkisia, virkavallan suojaamia mielenosoituksia ja marsseja. Äärioikeiston vihan kohteena tuntuvat olevan erityisesti maahanmuuttajat, muslimit, romanit sekä seksuaaliset vähemmistöt. (Kansan Uutiset 2010, Jaakonsaari 2010, Ilta Sanomat 2010)

Kansaneläkelaitoksen tutkimusprofessori Heikki Hiilamon mielestä selitys kohonneen muukalaisvihan ilmiölle saattaa löytyä epäonnistuneesta sosiaalipolitiikasta, ei vain lisääntyneestä globalisaatiosta. Tuloerot ovat kasvaneet entisestään ja ihmiset ovat huolissaan toimeentulostaan, ja nämä tuntemukset kanavoidaan muukalaisvihaan. Hiilamon mainitseman SuPer ry:n teettämän tutkimuksen mukaan yli puolet Perussuomalaisen kannattajista on huolissaan toimeentulostaan. (Hiilamo 2010) Tämä voi johtaa siihen, että toivotaan omien asioiden parantumista, eikä olla niinkään innokkaita huolehtimaan muiden maiden kansalaisista. olivat he sitten Suomessa tai muualla maailmassa.

2.4 Unifemin historiaa ja taustatietoja

Länsimaisen ihmisoikeusajattelu on lähtöisin 1600. 1700-luvuilta. Silloin syntyi käsite ns. luovuttamattomista oikeuksista; oikeus vapauteen, omaisuuteen, henkilökohtaiseen turvallisuuteen ja sarron vastustamiseen. Oikeudet kuitenkin määräytyivät aluksi vain syntyperän ja yhteiskunnallisen aseman perusteella, eivätkä ne kuuluneet naisille. Vasta YK:n perustamisen myötä puhe miesten oikeuksista ~~men's rights~~ muuttui sukupuolineutraaliksi "human rights.+ YK:n myötä syntyi myös Unifem. Monista kansainvälisistä ja kansallisista sopimuksista huolimatta ihmisoikeuksien, erityisesti naisten ja tyttöjen oikeuksien, toteutumisessa on kuitenkin yhä epäkohtia. (Ihmisoikeudet.net 2010)

Unifem syntyi YK:n ensimmäisessä naisten asemaa käsittelevässä konferenssissa, joka järjestettiin Meksikossa vuonna 1975. Konferenssissa todettiin, että tarvittiin erityinen rahasto naisten asioita ajamaan. Rahaston perustaminen hyväksyttiin YK:n yleiskokouksessa vuotta myöhemmin. Sen nimeksi tuli Fund for the UN Decade for Women, eli YK:n naisten vuosikymmenen vapaaehtoinen rahasto. Rahaston tehtäviin luettiin taloudellisen tuen ja koulutuksen antaminen kehitysmaiden naisille rahoittamalla naisten omaehtoisia hankkeita, sekä naisten osallistumisen tukeminen keskeiseen kehitysohjelmia koskevaan päätöksentekoon kaikilla tasoilla.

YK:n naisten ensimmäisen vuosikymmenen, 1975. 1985, päätteeksi, Nairobien maailmankonferenssissa, naistenrahastolle hyväksyttiin uusi nimi; UN Development Fund for Women, UNIFEM, eli YK:n naisten kehitysrahasto. Rahasto sai YK:n kehitysohjelmassa autonomisen aseman, (Grönholm, Ahlqvist 2005, 7) ja siitä tuli pysyvä YK:n naisten kehitysrahasto, joka toimii YK:n kehitysohjelman UNDP:n yhteydessä. (Pietilä 1991, 100)

Samoihin aikoihin naisasioiden YK -historiassa tapahtui käännekohta siinä mielessä, miten naiset ylipäätään nähtiin ja koettiin. Terveiden, työllisyyden ja koulutuksen ohella alettiin nähdä naiset myös suhteessa kauppaan, maatalouteen, teollisuuteen, energiaan, raha- ja finanssipolitiikkaan sekä tieteeseen ja tekniikkaan. Alettiin siis ymmärtää naisen todellinen, tärkeä ja monitahoinen, rooli, sekä nähdä naiset itse toimijoina. (Pietilä 1991, 8)

Myös Unifem halusi tukea nimenomaan naisten omia, innovatiivisia hankkeita ja tavoittaa naiset niin kylissä kuin kaupungeissakin. Ensimmäiset hankkeet olivat suurimmaksi osaksi pienimuotoisia pilottihankkeita, joita menestyksen siivittämänä toistettiin toisissa kohteissa. Unifem on alusta lähtien tukenut sellaisia kansalaisjärjestöjä ja verkostoja, joilla on suorat yhteydet paikallisiin naisiin. Unifem katsoi tärkeäksi kiinnittää huomiota erityisesti köyhiin naisiin, ja näki heidät taloudellisina toimijoina. (Grönholm ym. 2005, 8)

YK:n naisten vuosikymmenen tärkein saavutus oli YK:n yleiskokouksen vuonna 1979 hyväksymä CEDAW -sopimus, joka tuli voimaan nopeammin kuin mikään aiemmista ihmisoikeussopimuksista. (Grönholm ym. 2005, 39) Sopimuksen tavoitteena oli edis-

tää ihmisoikeuksien toteutumista tasa-arvoisesti - myös naisten osalta. Sopimus sisälsi säännöksiä mm. kansalaisuuteen, koulutukseen, työelämään osallistumiseen, terveydenhuoltoon sekä naisten taloudellisiin oikeuksiin liittyen (Ulkoasiainministeriö 2006).

YK on hyvin lokeroitunut instituutti, ja naisasioitakin ajetaan sen monissa eri osissa, yhdessä ja erikseen. The Division for the Advancement of Women, DAW (Naisten aseman edistämiseksi työskentelevä jaosto) on pääjärjestön sihteeristössä naiskysymyksiä käsittelevä elin. Committee for the Elimination of Discrimination Against Women, CEDAW, seuraa miten naisten syrjinnän kieltävän yleissopimuksen toimeenpano toteutuu. The UN International Research and Training Institute for the Advancement of Women, INSTRAW, on YK:n kansainvälinen naistutkimusinstituutti. YK:n kehitysohjelma UNDP puolestaan huolehtii osuudestaan naisasioissa Naiset ja kehitys -jaostonsa ja UNDP:n yhteydessä toimivan Unifemin kautta. (Pietilä 1991, 97)

2.4.1 YK:n vuosituhattavoitteet

YK:n vuosituhattavoitteet sisältävät 189 YK:n jäsenmaan vuoden 2000 YK:n yleiskokouksessa hyväksymät kahdeksan tavoitetta. Ne tähtäävät köyhyyden puolittamiseen ja parempaan terveyteen, koulutukseen, tasa-arvoon ja ympäristöön vuoteen 2015 mennessä. Tavoitteet ovat:

- Äärimmäisen nälän ja köyhyyden poistaminen
- Ulottaa peruskoulutus kaikille
- Edistää sukupuolten välistä tasa-arvoa ja parantaa naisten asemaa
- Vähentää lapsikuolleisuutta
- Parantaa odottavien äitein terveyttä
- Taistella AIDSia, malariaa ja muita tauteja vastaan
- Taata ympäristön kestävä kehitys
- Luoda globaali kumppanuus kehitykseen (Wikimedia, 2010)

2.4.2 Pekingin konferenssi

YK:n neljäs naisten asemaa koskeva maailmankonferenssi pidettiin Pekingissä vuonna 1995. Sen tärkein aikaansaannos oli niin sanottu Pekingin asiakirja, joka yhdisti 1990-luvulla pidettyjen YK:n konferenssien suositukset. (Grönholm ym. 2005, 10)

Pekingin asiakirja, +Pekingin julistus ja toimintaohjelma tasa-arvon, kehityksen ja rauhan puolesta+, sisälsi ohjeita aiemmissa konferensseissa koottujen suositusten nopeampaan käytäntöön panoon. Julistuksessa tiivistettiin kaksitoista suurinta ongelmaa ja ohjeita ja tavoitteita niiden ratkaisemiseksi. Toimintaohjelman keskeiset alueet olivat köyhyys, kasvatus ja koulutus, naiset ja terveys, naisiin kohdistuva väkivalta, naiset ja aseelliset konfliktit, naiset ja talous, naiset vallankäytössä ja päätöksenteossa, intuitionaaliset mekanismit naisten aseman edistämiseksi, naiset ja ihmisoikeudet, naiset ja tiedotusvälineet, naiset ja ympäristö, sekä tytöt. (Grönholm ym. 2005, 26. 36)

Pekingin konferenssi ja Pekingin asiakirja olivat merkityksekkäät myös Unifemin toiminnan osalta. Asiakirjassa Unifemin tehtävät laajentuivat, ja sen neljäksi päätoimeksi keskitettiin seuraavat:

1. Naisten köyhyyden vähentäminen
2. Naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseminen
3. HIV/AIDSin leviämisen ehkäiseminen naisten ja tyttöjen keskuudessa
4. Tasa-arvon saavuttaminen demokraattisessa hallinnossa niin rauhan aikana kuin konfliktien ratkaisemisessa

Vaikka Pekingissä 198 valtion hallituksen edustajat allekirjoittivat julistuksen, on tietoisuus siitä jäänyt melko vähäiseksi. Kansalaisjärjestöjen tehtävänä on ollut muistuttaa julistuksen velvoitteista; niiden mukaan julistus ja toimintaohjelma eivät ole toteutuneet toivotulla tavalla, edes hyvinvointivaltioissa (Grönholm ym. 2005, 37). Naisten vuosikymmenen alusta on kulunut nyt 35 vuotta ja Pekingin konferenssista 15 vuotta. Kehitystä on tapahtunut, mutta YK:n ja Unifemin tavoitteiden saavuttaminen on vielä kaukana.

Suomen Unifemin yksi tärkeimmistä tehtävistä on nykyisinkin muistuttaa hallitustaan sitoutumisesta YK:n vuosittaisiin tavoitteisiin, Pekingin toimintaohjelmaan ja CEDAW-sopimukseen. Se toimii edellä mainittujen tavoitteiden ja sopimusten toteuttamisen eteen myös tiedottamalla, keräämällä varoja kyseisiin toimiin jne. «Suomi on ollut tasa-arvon edistämässä pitkään maailman parasta kärkeä. On pidettävä huoli, ettei ote lipsu kotimaassa eikä kansainvälisissä yhteyksissä» Helena Ranta, Suomen Unifemin nykyinen puheenjohtaja, on todennut. (Grönholm ym. 2005, 74)

2.4.3 Rahoitus

Alkupääomaksi Unifem sai Meksikon konferenssista ylijääneet varat. Nykyisin Unifemin toiminta rahoitetaan suurimmaksi osaksi hallitusten avustuksilla, ja kansainvälisten organisaatioiden lahjoituksilla. Myös kansallisten yhdistysten rooli varojen kerääjänä on tärkeä, ja niistä Suomen Unifem on tuottanut eniten varoja. Budjetti on tätä nykyä noin 50 miljoonaa dollaria, eli se on YK:n pienimpiä rahastoja, vaikka ajaa puolen ihmiskunnan asioita. Unifem on myös todettu useissa riippumattomissa arvioissa olevan YK:n kustannustehokkaimpia organisaatioita. (Grönholm ym. 2005, 10)

Vaikka Unifemin toimintaa rahoitetaan hallitusten, järjestöjen ja yksityisten vapaaehtoisten avustuksilla, rahoitus on ollut sen suurimpia ongelmia alusta lähtien. (Grönholm ym. 2005, 10) Vuodesta 1978 lähtien Unifem on avustanut yli 400 kohdetta ympäri maailman. Silti sen apu kattaa vain noin puolet niistä kohteista, jotka ovat Unifemilta avustusta anoneet. (Pietilä 1991, 101)

2.4.4 Helvi Sipilä

Suomalainen Helvi Sipilä toimi YK:ssa vuodet 1960–1972, aluksi Suomen edustajana YK:n naisten asemaa käsittelevässä komissiossa, ja sittemmin apulaispääsihteerinä 1972–1980. Hän oli aloitteentekijöiden joukossa ajamassa Kansainvälistä naisten vuotta pidettäväksi vuonna 1975. Kuten edellä mainittiin, kyseisen vuoden maailmankonferenssissa syntyi ajatus rahastosta, joka auttaisi kehitysmaiden naisia toteuttamaan omia hankkeitaan. Sipilän johtama yksikkö alkoi tutkia asiaa saman vuo-

den YK:n yleiskokouksessa, jossa rahaston perustaminen myös hyväksyttiin. (Sipilä 1999, 223) Sipilän rooli oli siis hyvin oleellinen Unifemin synnyn kannalta.

Vuonna 1980 nousi esiin kysymys siitä, miten saada tietoisuus Unifemista länsimaisessa nousuun. Sipilä toimi tuolloin YK:n apulaispääsihteerinä ja ryhtyi perustamaan kansallisia yhdistyksiä Unifemille. Ensimmäiset kansalliset yhdistykset perustettiin Suomeen vuonna 1981. Nykyisin yhdistyksiä on 16 eri maassa. (Grönholm ym. 2005, 9) Sipilä jatkoi kansallisten yhdistysten perustamista eläkkeelle jäätyäänkin, ja toimi lisäksi YK-konsulttina. Sipilä toimi myöhemmin myös Suomen Unifemin toiminnanjohtajana ja oli mukana järjestön toiminnassa vielä viimeisinä elinvuosinaan. (Sipilä 1999)

Sipilä on myös vaikuttanut pohjoismaiden osuuteen YK:n toiminnassa. +Helvi Sipilän keskeinen asema YK:ssa tärkeinä 1970-luvun vuosina yleissopimusta valmisteltaessa sekä YK:n Kansainvälisen naisten vuosikymmenen johdossa oli omiaan aktivoimaan Suomea ja muita pohjoismaita mukaan.+Pohjoismailla onkin ollut, ja on, tärkeä rooli YK:n toiminnassa, sekä taloudellisesti että poliittisesti. Esimerkiksi Unifemin vuoden 1989 rahoituksesta 40 % tuli pohjoismaista. (Pietilä 1991, 140-143)

2.5 Unifemista UN Womeniksi

Kun tämä opinnäyte oli jo tekeillä, kesällä 2010, YK:n yleiskokous hyväksyi päätöslauselman uuden tasa-arvokokonaisuuden . UN Womenin - perustamisesta. Muutoksen myötä Unifem -niminen järjestö lakkaa olemasta, ja siitä tulee osa UN Womenia. Uuden kokonaisuuden toiminta alkaa vuoden 2011 alusta. Uudistus ei tule käytännössä vaikuttamaan esimerkiksi Suomen Unifemin paikallisjaostoihin muuten kuin nimenmuutoksella.

UN Women on osa YK:n uudistuksia, joilla pyritään maksimoimaan tehot ja keskittämään voimavarat. Uuden kokonaisuuden tarkoitus on auttaa jäsenmaita vauhdittamaan tasa-arvon toteutumista ja naisten asemaa. UN Women tulee rakentumaan Unifemin lisäksi kolmen muun YK:n vanhan elimen, DAW:n, INSTRAW:n ja OSAGI:n juurille.

UN Womenin tulevat tehtävät tulevat olemaan seuraavat:

- . tukea hallitusten välisiä toimielimiä (kuten Euroopan komissiota) naisten asemaa koskevien säädösten, maailmanlaajuisten standardien ja normien laatimisessa
- . auttaa jäsenmaita toteuttamaan nämä standardit
- . auttaa jäsenmaita pitämään YK-järjestöä vastuullisena omista velvoitteistaan sukupuolten tasa-arvoa koskevissa asioissa, mukaan lukien koko järjestelmän kattava jatkuva edistymisen seuranta. (Unifem 2010)

2.6 UNIFEMIN TEKEMÄ TYÖ JA SEN TARVE

Unifem "keskittyy tasa-arvon edistämisen ja naisten ihmisoikeuksien parantamiseen kehitysmaissa. Unifemin työn neljä pääkohtaa ovat naisten köyhyyden poistaminen, naisiin kohdistuvan väkivallan vähentäminen, tyttöjen ja naisten HIV-tartuntojen ja AIDSin leviämisen vähentäminen sekä tasa-arvon saavuttaminen demokraattisissa yhteiskunnissa." Suomen Unifemin tämänhetkiset kaksi pääkohdetta ovat Afganistan ja Aceh. (Unifem 2010)

Unifemin toiminta kehitysmaissa on hyvin käytännönläheistä. Se esimerkiksi välittää suoraa rahallista ja teknistä apua naisten kehityshankkeille, erityisesti naisten osuuskunnille, elintarviketuotannolle, polttoaine- ja vesihankkeille, terveystalouksille, pienyrityksille sekä suunnittelun ja hallinnon kehittämiseksi. Lisäksi Unifem osallistuu kehityshankkeiden ohjelmointiin, suunnitteluun, seurantaan ja arviointiin, jotta sekä naisten että miesten tarpeet otettaisiin asianmukaisesti huomioon, kun isoja hankkeita avustetaan kehitysmaissa. Unifem toimii myös asiantuntijajärjestönä, ja on ollut esimerkiksi mukana suunnittelemassa +WID-ohjeita+ perusteellisia ohjeita hallituksille, kansalaisjärjestöille ym. tahoille, jotka osallistuvat kehitysohjelmien suunnitteluun. (Pietilä 1991, 134)

Naisten tasa-arvoinen asema on edelleen heikointa arabimaissa. Unifem tekee työtä mm. Afganistanissa, jossa naisia on sorrettu vuosisatoja. Vaikka Taleban (hallitsi

suurinta osaa Afganistania vuosina 1996. 2001) ei ole enää vallassa, naisia sorretaan ikivanhojen tapojen nojalla. Suomen Unifem on tukenut toimintaa Afganistanissa vuodesta 2002. Tällä hetkellä keskitytään erityisesti Afganistanin naisten oikeudellisen tietoisuuden nostamiseen sekä maaseudun naisten toimeentulon parantamiseen. (Unifem 2010)

Vaikka Afganistanissa vain siviilioikeudella ja sharialla on perustuslaissa asetetun oikeuslaitoksen hyväksyntä, oikeutta jakaa useimmiten heimo-oikeus, perinteinen käytäntö. Sen nojalla naisia ja tyttöjä ostetaan, vaihdetaan ja annetaan pois, heihin kohdistuu tiukat käyttäytymis- ja pukeutumissäännöt, tytöt ja naiset eivät saa itse valita puolisoitaan, ja puolet tytöistä naitetaan alle 16-vuotiaina. Myös pahoinpitelyt, raiskaukset ja kunniamurhat ovat yleisiä. Myös shariaa, eli islamilaista lakia, tulkitaan usein niin, että sillä voidaan perustella naisten sortamista. Tulkinnat vaikuttavat länsimaisesta perspektiivistä usein järjen vastaisilta, esimerkiksi raiskattu nainen . uhri . voidaan tuomita, koska hänen katsotaan herättäneen miehessä himoja, jota tämä ei pysty hallitsemaan. (Armstrong 2008)

Toinen Suomen Unifemin kahdesta tämän hetken tärkeimmistä tukikohteista on Indonesian Aceh, jossa tehtävää kehitystyötä se on rahoittanut vuodesta 2007. Myös se on suurimmaksi osaksi islamistinen alue, joka on kärsinyt mm. itsenäisyysodasta ja kapinallistaisteluista, sekä vuoden 2004 tsunamista. Kansalaiset kärsivät sodan aikana ihmisoikeusrikkomuksista, ja rauha alueella on vallinnut vasta vuodesta 2005. Acehissa naisten ongelmia ovat Afganistanin tapaan sharia-laki sekä vähäiset vaikutus- ja päätöksentekomahdollisuudet. Myös Acehissa Unifem pyrkii saamaan naisten ääntä kuuluviin yhteiskunnallisesti ja poliittisesti. (Unifem 2010)

Unifemin työn yksi neljästä pääkohdasta on naisten köyhyyden poistaminen. Naiset ja köyhyys on myös Unifemin vuoden 2010 tiedostusteema. Naisten köyhyys lisääntyy jatkuvasti. Tutkimusten mukaan jopa 70 prosenttia maailman köyhistä on naisia ja tyttöjä. Erityisesti iäkkäät ja yksinelävät naiset sekä lesket ovat muita todennäköisemmin köyhiä. Kasvussa on myös sellaisten yksinhuoltajaperheiden lukumäärä, jossa nainen vastaa koko perheen toimeentulosta. (Unifem 2010)

Unifemin vuosiraportti 1996 muistuttaa myös siitä, että vaikka globalisoituva maailmantalous avaa uusia mahdollisuuksia eri puolilla maailmaa, köyhyys pysyy erityisesti naisia koettelevana ilmiönä. Absoluuttisessa köyhyydessä elää 1,3 miljardia ihmistä maailmassa, heistä 70 % on naisia.

Kehitysmaiden ja köyhien naisten on ongelmallista päästä palkkatöihin koska heiltä puuttuu usein lukutaito ja muu koulutus, heillä on perheet hoidettavinaan, ja he asuvat usein syrjäisissä kylissä. Heillä ei myöskään ole pääomaa perustaa omia yrityksiä. On kuitenkin huomattu, että pienluottojen antaminen naisille (esim. Naisten Maailmanpankki . Women's World Banking) ja heidän omaehtoisten pienyritystensä tukeminen (esim. Unifem) on hyvin kustannustehokasta, ja naiset ovat luotettavia velkojen takaisin maksajia. (Särs 1998, 26) Köyhyyden riskiryhmään, haavoittuviin ryhmiin, kuuluvat erityisesti heikko-osaisten naiset, alkuperäiskansojen naiset, yksinhuoltajanaiset, pakolais- ja maahanmuuttajanaiset, sekä vammaiset naiset. (Chossudovsky 1999, 85)

Naiset kantavat UNDP:n Inhimillisen kehityksen raportin (1995) mukaan yli puolet ihmiskunnan työtaakasta, ja useimmissa maissa perheiden pääelättäjiä olisivat naiset, jos heidän tekemänsä työ mitattaisiin rahassa. Kehitysmaissa naisten työ kuitenkin painottuu palkattomaan työhön, joten he ovat myös köyhimpiä tekemästään työmäärästä huolimatta.

ILO:n (Kansainvälisen työjärjestön) tilastojen mukaan naiset muodostavat vain 28 % maailman työvoimasta, koska tilastoissa ei näy naisten kodeissa, maanviljelyksessä ja asuinyhteisöjen piirissä tekemä hoito-, huolto- ja ylläpitotyö, josta naiset eivät saa palkkaa. (...) Esimerkiksi Afrikassa 80-90 % ruuasta on naisten tuottamaa. (ö) Kun miesten työstä ¾ tapahtuu maksettuna työnä markkinoilla, on naisten työstä maksettua vain 1/3. (Särs 1998, 26)

Samasta asiasta kertoo toinenkin lähde: YK:n naisten vuosikymmenen jälkipuoliskon toimintasuunnitelman (hyväksytty 30.7.1980) mukaan 'Naiset muodostavat 50 % maailman aikuisesta väestöstä ja kolmanneksen virallisesta työvoimasta, heidän työsuorituksensa vastaa lähes 2/3 kaikista työtunneista, mutta he saavat vain 1/10 maailman tuloista ja omistavat alle 1 % maailman omaisuudesta.' (Lehto, Kiljunen 1983, 70)

Palkattoman työn lisäksi suuri joukko köyhiä, kouluttamattomia naisia työskentelee huonoissa oloissa, alipalkattuina töissä, joita muut eivät huoli, koska heillä ei ole muita vaihtoehtoja. (Särs 1998, 25) Naisten palkkataso on miehiä huonompi ja he työskentelevät miehiä enemmän, mutta silti ympäri maailman naiset huolehtivat pääosin myös lapsista ja kodista varsinaisen työn lisäksi.

3 KUVAAUS TYÖN TOTEUTUKSESTA

3.1 Tutkimusmotiivi

Idea opinnäytteeni aiheeseen lähti Unifemin Salon paikallisjaoston toiveesta saada uusia, nuoria jäseniä. Työelämäohjaajani Eeva Koskinen toivoi kriittistä katselmusta järjestön tilanteeseen, sekä uutta perspektiiviä. Salon paikallisjaoston tulisi saada uutta potkua ja nuorta verta toimintaansa, jotta se ei tyrehydy tai jopa lopu kokonaan. Edellä mainittujen ongelmien ja Unifemin työn tärkeyden vuoksi halusin selvittää kyseisen järjestön tunnettuutta. Onko sen nimi tuttu, ja mitä mielikuvia siitä herää? Unifem tiedostaa tunnettuutensa ongelmat, mutta ovatko ne ainut syy jäsenpulaan, vai onko järjestöllä sittenkin tunnettuutta enemmän kuin luullaan, mutta se ei herätä kohderyhmän kiinnostusta.

Lisäksi minua kiinnosti, koetaanko Unifemin ajamat asiat merkityksellisiksi. Miten pinnallisuudesta ja turhamaisuudestakin silloin tällöin parjattu ryhmä, nuoret naiset, kokevat asemansa ja muiden naisten aseman maailmassa - ollaanko hyvinvoivassa Suomessa kiinnostuneita kehitysmaiden naisten tilanteesta? Halusin pyrkiä avaamaan kyseisen ryhmän arvomaailmaa: koskettavatko heitä maailman naisten asiat ja tasa-arvokysymykset. Ovatko he tulleet miettineeksi näitä asioita, ja miten he ne kokevat?

Myös järjestöalan kiinnostavuus vaikutusväylänä ja avun välittämisen keinona oli mielestäni tutkimisen arvoinen seikka: näkeekö kohderyhmä kansalaistoiminnan tehokkaana ja heille sopivana tapana vaikuttaa asioihin ja auttaa vähäosaisia. Lisäksi

Salon Unifemin taholta toivottiin tietoa nuoria kiinnostavista toimintamuodoista, jotka saisivat heidät osallistumaan.

3.2 Tutkimusmetodi

Toteutin opinnäytetyöni tutkimusosuuden Internetissä Webropol -kyselynä. Kohderyhmän tavoittamisessa käytin hyväkseni Internetin sosiaalisia medioita, kuten Facebookia ja keskustelupalstoja (esimerkiksi <http://keskustelu.suomi24.fi/>) joihin levitin linkkiä kyselystäni. Kysely oli anonyymi, ja pyrin saamaan vastaajiksi nimenomaan nuoria, aikuisia naisia. Kysymyksiä oli yhdeksän, monivalintakysymysten lisäksi yksi avoimen vastauskentän kysymys. Tavoitteeni kyselyyn vastanneiden määräksi oli noin sata, miniminä pidin 40 vastausta. Loppujenlopuksi vastauksia tuli neljässä viikossa, lokakuun 2010 aikana, 168.

Tuloksia tutkin sekä koko otannan kautta, että varsinaissuomalaisten vastausten kautta, saadakseni tietoa nimenomaan Varsinais-Suomessa sijaitsevalle Salon Unifemille. Varsinais-Suomesta vastauksia tuli 85 kpl. Vertailin erikseen myös niitä vastaajia, jotka olivat vastanneet kuulleensa entuudestaan Unifem -nimisestä järjestöstä. Saatua aineistoa käsittelin määrällisesti, tutkimalla miten suuret prosentuaaliset määrät vastasivat mitään. Aineistoa käsittelin sikäli myös laadullisesti, että pyrin löytämään selityksiä sille, miksi tulokset olivat juuri sellaisia kuin olivat. Näin ollen tutkimukseni oli monimetodinen tutkimus.

3.3 Kohderyhmä

Kohderyhmäkseni valitsin nuoret aikuiset. Kyselyn osoitin vain naisille, sillä Unifem ajaa naisten asioita ja se helpotti aiheen rajaamista. Tietenkin myös miesten olisi hyvä edistää tasa-arvoa ja naisten oikeuksia, eikä Unifem ole miehiltä suljettu järjestö. Ensisijaisesti Unifem pyrkii kuitenkin saamaan naiset ajamaan itse omia, ja muiden

naisten, asioita. Näin ollen naisten tiedottaminen ja rekrytoiminen on miehiä tärkeämpää, ja siksi halusin myös osoittaa tämän kyselyn vain naisille.

Ikäryhmä jolta erityisesti tavoittelin vastauksia, olivat täysi-ikäiset, n. 20. 35-vuotiaat. Tämä siksi, että kyseinen ikäryhmä tuntuu loistavan poissaolollaan yhdistyksen Salon paikallisjaostossa. Lisäksi he ovat sen ikäisiä, että voivat halutessaan toimia itsenäisesti mukana järjestötoiminnassa ja olisivat merkittävä voimavara. Ikäryhmään kuuluu aktiivisia, työssä käyviä tai opiskelevia ihmisiä. Unifemin kohderyhmää ovat Suomessa asuvat opiskelevat tai koulutetut asiantuntijatehtävissä toimivat 20. 50 -vuotiaat naiset ja miehet. (Taipale Pilvi, Markkinointiviestinnän raportti s.15) Tutkimukseni kohderyhmä oli siis Unifemin kohderyhmää vastaava, joskin vain hieman nuorempaan sukupolveen keskittyvä.

Pyrin keräämään tietoa koko Suomesta, mutta erityisesti Varsinais-Suomen alueelta. Pelkästään Salon alueella tehty kartoitus olisi todennäköisesti jäänyt liian pieneksi. Olisi ollut vaikeaa tavoittaa riittävä määrä vastaajia pelkästään Salosta, joten vähän suurempi ja laaja-alueisempi otanta oli mielestäni paikallaan. Samalla mahdollistui vertailu koko Suomen ja Varsinais-Suomen, sekä mahdollisten muiden alueellisten erojen, välillä.

Kyselyä laatiessa haasteena oli erityisesti aiheen rajaaminen . mikä on aiheelle oleellista ja mikä ei. Myös kohderyhmän päättäminen aiheutti jonkin verran päänvaivaa, samoin se, miten tavoittaa mahdollisimman moni juuri tuosta ryhmästä. Uhkina oli, ettei vastauksia olisi tullut tarpeeksi tai että ne osoittautuisivat epäluotettavaksi tiedoksi. Kysely ei voi koskaan olla täysin luotettava, sillä ihmiset tulkitsevat ja ymmärtävät kysymyksiä eri tavoin, eivätkä välttämättä osaa, muista tai halua vastata täysin rehellisesti.

3.4 Kyselyn rakenne

Ensimmäisenä kysymyksenä asetin lomakkeeseen kysymyksen kotiseudusta. Koska linkitin kyselyä erinäisille sivustoille ja Facebook tavoittaa vastaajia ympäri maata, ja

maailmaa, en pystynyt valikoimaan vastaajiksi pelkästään varsinaissuomalaisia. Selvittämällä vastaajien asuinalueen sain erotelluksi haluamani kohderyhmän vastaajista. Näin olisi voinut vertailla mahdollisia esiin tulleita yllättäviä tai merkityksellisiä alueellisia eroja.

En kysynyt kyselyssä lainkaan vastaajien sukupuolta, sillä saatetekstissäni totesin haluavani vastauksia vain naisilta, ja luotin siihen että näin tulisi käymään. Lisäksi linkittäessäni kyselyä Facebookin kautta, osoitin sen suoraan pelkästään naisille. Toki on mahdollista, että vastaajien joukossa oli myös miehiä, mutta mahdollisten miesvastaajien määrä lienee niin vähäinen, ettei se vaikuta oleellisesti tulokseen. Lisäksi mahdollinen miesvastaajien perspektiivi ei mielestäni millään tavoin pilaisi tulosta.

Seuraavaksi kysyin vastaajien ikää, joka oli hyvin oleellinen asia tässä tutkimuksessa. Tavoitteenahan oli saada selville nimenomaan nuorten aikuisten naisten tietämystä ja arvomaailmaa. Koska Unifem on maininnut kohderyhmäkseen yli 20-vuotiaat, en halunnut paljon nuoria, alaikäisiä vastaajia mukaan. Mielestäni selkeintä oli kuitenkin asettaa myös alle 20 -vuotiaalle vastausvaihtoehto, koska en tiennyt mikä ikäiset kyselyyn tulevat vastaamaan. Loppujenlopuksi alle 20 -vuotiaita vastaajia oli vain kuusi, enkä kokenut heidän jättämistään pois tuloksista tarpeelliseksi.

Kysymyslomakkeessa oli siis sarakkeet: alle 20, 20. 25, 25. 30, 30. 35, sekä yli 35 -vuotiaat. Yli 35-vuotiaat olivat mielestäni jo sitä ikäryhmää, jota Unifemin jäsenistöstä löytyykin, eivätkä heidän vastauksensa olleet tässä kyselyssä oleellisia. Asetin eri ikäryhmiä kyselyyn myös siksi, että niiden kautta pystyisi vertailemaan mahdollisia poikkeamia eri ikäluokkien arvomaailmassa. Suurin osa vastaajista, 139, olikin juuri sitä ikäryhmää johon pyrin vastaukset keskittämään, eli 20. 35 -vuotiaita.

Kolmantena lomakkeessa oli sen tärkein kysymys, joka kuului ytimekkäästi **”Oletko kuullut Unifem -nimisestä järjestöstä?”** Vastausvaihtoehdoiksi asetin **”kyllä”** ja **”ei.”** En valinnut muotoa: **”Tunnetko järjestöä nimeltä Unifem?”** siksi, että vastaajat voivat ymmärtää **”tuntemisen”** eri tavoin. Vaikka he olisivatkin järjestöstä joskus kuulleet, he vastaisivat **”ei”**, koska eivät koe tietävänsä siitä sen enempää. Tämä kysymyksenasettelu selvittää, onko nimellä tunnettuutta.

En asettanut vastausvaihtoehdoksi **”en osaa sanoa”**, sillä nämä vastaukset olisivat olleet käytännössä katsoen turhaa tietoa. Vastaajista monet ovat varmasti pohtineet,

ovatko kuulleet järjestöstä vai eivät, mutta pidin tasan kahta vaihtoehtoa selkeimpänä ratkaisuna. Jälkeenpäin ajatellen +en osaa sanoa+ olisi kuitenkin voinut olla hyvä vaihtoehto, sillä nyt ne, jotka eivät ole varmoja, ovat voineet väärentää tilastoa. Usein, kun jostain asiasta ei olla varmoja, halutaan vastata positiolla +kyllä+, vaikkei varmasti muistettaisikaan, onko asiasta oikeasti kuultu. Tässä mielessä kyselyn tulos voi olla jonkin verran virheellinen.

Osin edellä mainitusta syystä, ja osin siitä, että halusin selvittää, osataanko sana +Unifem+ yhdistää oikeaan asiayhteyteen, kysyinkin seuraavaksi: +Mitä tiedät Unifemin toiminnasta?+ Tämä kysymys selvitti, millainen mielikuva vastaajille tulee järjestöstä Unifem, ja osataanko se yhdistää oikeaan asiayhteyteen. Sillä oli myös tärkeä rooli selvittämässä sitä, millä tasolla Unifem on tunnettu . onko vain nimi tuttu, vai kenties sen tekemä työkkin.

Viides kysymys +Toimitko, tai olisitko kiinnostunut toimimaan jossain kansalaisjärjestössä?+ pyrki peilaamaan selkeästi ja yksiselitteisesti vastaajien kiinnostusta järjestöalaa kohtaa yleisesti ottaen. Onko kolmannen sektorin toiminnalla kiinnostava status, tai ovatko vastaajat mahdollisesti jo ennestään mukana sen toiminnassa. +En osaa sanoa+ vaihtoehto on mukana siksi, ettei kaikilla vastaajilla välttämättä ole tietoa järjestöalan ominaisuuksista, eivätkä he ole välttämättä tulleet ajatelleeksikaan sitä osaksi elämiänsä.

Tätä seuraavaksi asetin kysymyksen kiinnostuksesta nimenomaan kehitysmaiden naisten asioihin: +Olisitko kiinnostunut toimimaan kehitysmaiden naisten aseman parantamiseksi?+ Halusin saada jonkinlaisen kuvan siitä, herättääkö kehitysmaiden naisten asema vastaajien joukossa kiinnostusta, huolta ja tunnetta, että asia on oleellinen. Toivoin, että vastaajat miettivät hetkisen, millaiseksi he kokevat kehitysmaiden naisten aseman, tulisiko sitä heistä parantaa, ja olisivatko he itse kiinnostuneita osallistumaan tuohon työhön.

Unifemia kiinnosti myös, minkälainen toiminta olisi kohderyhmän mielestä kiintoisaa ja mielekästä, ja saisi heidät lähtemään mukaan osallistumaan. Siksi kysyin myös: +Jos koet kehitysmaiden naisten aseman parantamisen tärkeäksi, millä tavoin haluaisit osallistua?+ Vastausvaihtoehdoiksi asetin seuraavat: +osallistumalla järjestötyöhön, +antamalla raha- tai muita lahjoituksia+, +maksamalla jäsenmaksun alan järjestölle+, +jollain muulla tavalla+ ja +en ole kiinnostunut aiheesta.+ Nämä siksi, että ne an-

toivat mielestäni selkeät, mutta kuitenkin monipuoliset vaihtoehdot. Ajattelin niiden jopa mahdollisesti herättävän vastaajia muistamaan, että osallistua voi hyvin pienelläkin panoksella, kuten lahjoittamalla käytöstä poistuneita, itselle tarpeettomaksi käyneitä, tavaroita eteenpäin.

Kysyin myös, mitkä oikeudet vastaajat kokivat tärkeimmiksi ihmisoikeuksiksi annetuista vaihtoehdoista. Naisten ihmisoikeuksien tulisi olla yhtäläiset kuin miestenkin, mutta monissa maissa näin ei ole. Tuntui hurjalta laittaa järjestykseen arvoja; miten voi esim. päättää onko oikeus valita puolisonsa tärkeämpi tai vähemmän tärkeä kuin oikeus koulutukseen? Arvoja on todella vaikea laittaa tärkeysjärjestykseen. Toivoinkin kysymyksen herättävän vastaajia pohtimaan omia arvomaailmojaan, sekä sitä, kuinka monet oikeudet kehitysmaiden naisilta puuttuvat. Meille ehkä itsestään selvät oikeudet puuttuvat monilta.

Oli myös vaikeaa valita, mitä arvoja tähän kohtaan asettaisin. Pyrin suhteellisen pienen vaihtoehtojen määrään, mutta halusin kuitenkin, että vastaajat voivat valita useamman vaihtoehdon - yhtä tärkeintä voisi olla mahdollon valita. Lisäksi pyrin valitsemaan ihmisoikeuksia, joiden toteutuminen on heikkoa nimenomaan kehitysmaiden naisten kohdalla.

Kyselyn ihmisoikeuksiksi valitsin seuraavat: oikeus edustaa sukupuoltaan ilman pelkoa syrjinnästä, oikeus koulutukseen, oikeus valita itse kumppaninsa ja päättää perheen perustamisesta, oikeus oman kehön yksityisyyteen, oikeus työelämään, oikeus omaisuuteen, sekä oikeus osallistua yhteiskunnallisesti. Nämä ovat mielestäni oleellimmat oikeudet ylipäätään, mutta myös niitä, jotka useimmiten kehitysmaiden naisilta puuttuvat.

Kyselyn lopuksi asetin kysymyksen siitä, toteutuuko vastaajien mielestä naisten tasa-arvo miehiin nähden. Vastausvaihtoehtoihin halusin pelkän +kyllä+ ja +ei+ lisäksi erottaa, miten tilanne on Suomessa ja muussa maailmassa. Kokevatko vastaajat, että Suomessa tilanne on parempi kuin muualla, vai onko kotimaassakin kyseisessä asiassa vielä parantamisen varaa? Vastausvaihtoehtoja asetinkin siis kolme: +kyllä+, +kyllä, Suomessa+ ja +ei.+ Täten pyrin mahdollistamaan vertailun Suomen tilanteen ja muun maailman välillä.

4. KYSELYN TULOKSET

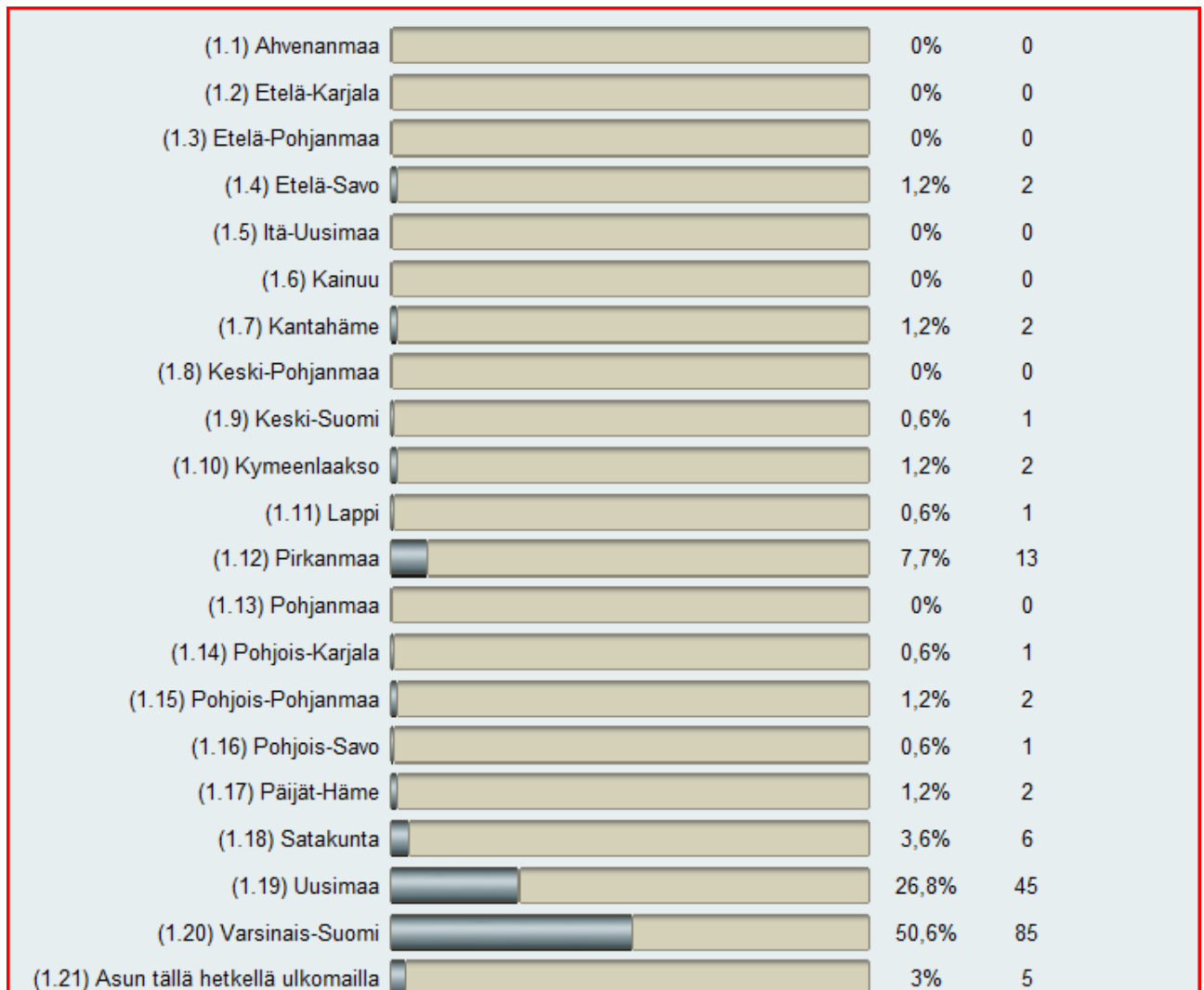
4.1 Tulosten analysointi

Vastauksia kyselyyn tuli neljässä viikossa 168 kpl, joista varsinaissuomalaisten vastauksia oli puolet, 85. Suurin ikäryhmä, yli puolet, vastaajista olivat 20. 25 -vuotiaat, eli he soveltuivat hyvin hakemaani kohderyhmään, nuoriin aikuisiin.

1. Kysymys

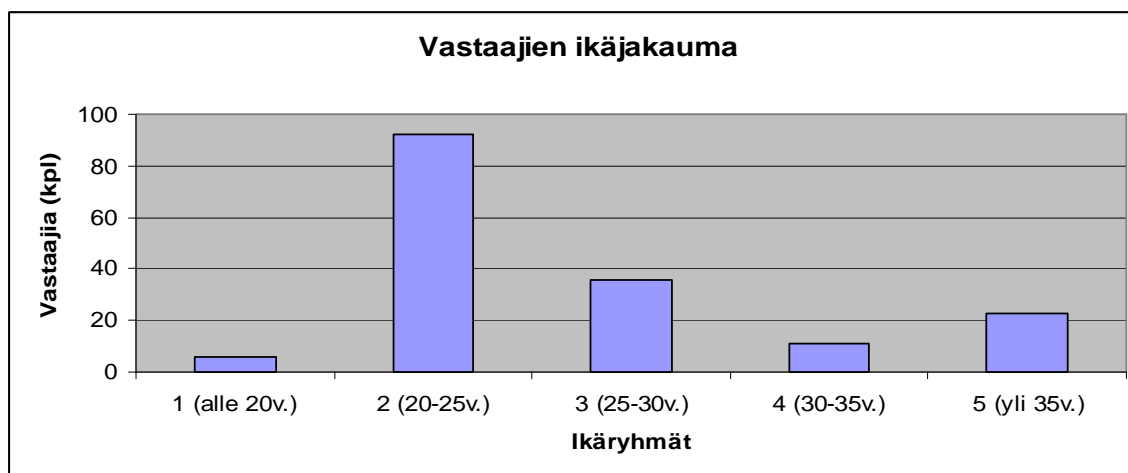
-Missä maakunnassa asut tällä hetkellä?+Kyselyn vastaajasta 2 oli Etelä-Savosta, 2 Kanta-Hämeestä, 1 Keski-Suomesta, 2 Kymenlaaksosta, 1 Lapista, 13 Pirkanmaalta, 1 Pohjois-Karjalasta, 2 Pohjois-Pohjanmaalta, 1 Pohjois-Savosta, 2 Päijät-Hämeestä, 6 Satakunnasta, 45 Uudeltamaalta, 85, eli puolet, Varsinais-Suomesta, ja 5 vastaajista asui kyselyn hetkellä ulkomailla.

Pyrin saamaan vastauksia nimenomaan Varsinais-Suomesta, mutta halusin otantaa myös ympäri Suomen, mikä onnistui mielestäni melko tyydyttävästi ja monipuolisesti. Vastauksia tuli hajanaisesti lähes joka puolelta maata. Puolet kaikista vastanneista oli varsinaissuomalaisia, ja heitä oli vastaamassa suhteellisen laaja otos, 85 vastaajaa. Seuraavaksi suurin vastaajaryhmä oli Uudenmaan vastaajat.

2. Kysymys

Vastaajista alle 20-vuotiaita oli 3,6 %, eli 6 vastaajaa. 20. 25 -vuotiaita vastaajia 54,8 % eli 92. 21,4 % eli 36 vastaajaa oli 25. 30 -vuotiaita. 30. 35 -vuotiaita vastaajia oli 11, eli 6,5 %. Loput vastaajista, eli 13,7 %, 23 henkeä, oli yli 35 -vuotiaita. Näin ollen suurin osa vastaajista, 82,7 %, oli juuri sitä ikäryhmää (20. 35 -vuotiaat), joiden mielipiteitä haluttiinkin kartoittaa.

3. Kysymys

Unifem -nimisestä järjestöstä oli kyselyn mukaan kuullut 31,5 % vastaajista, eli 53 vastaajaa. Unifemista ei ollut kuullut siis 68,5 %, eli 115 vastaajaa. Tämä osoittaa selkeästi, ettei järjestön nimellä ole kovin suurta tunnettavuutta. Kuitenkin tulos oli mielestäni yllättävä siinä mielessä, etten olisi olettanut sentään jopa kolmanneksen kuulleen järjestöstä. Tähän voi vaikuttaa myöhemmin mainittavien kyselyn tulosta heikentävien tekijöiden lisäksi se, että vastaajat ovat voineet sekoittaa Unifem-nimen vaikka Unicefiin. Lisäksi voi olla, että vastaajat jotka eivät ole olleet varmoja, ovat vastanneet nimen olevan tuttu, koska muistavat väärin, tai eivät halua myöntää nimen olevan vieras. Monet voivat vastata positiolla **kyllä**, vaikkeivät olisikaan todellisuudessa asiasta varmoja.

Verrattuna Taloustutkimukseen 10/2008, jonka mukaan Unifemin tunsi alle 1 % otannasta, tämän tutkimuksen tulos, noin 30 % vastaajista, on melko hyvä. Taloustutkimuksen kyselyssä tunnettua mitattiin avoimella kysymyksellä: Mitä kehitysyhteistyötä tekeviä järjestöjä osaatte mainita nimeltä? (Markkinointiviestinnän raportti 2009, 18). Tutkimuksessa, jossa pitää itse muistaa ja osata nimetä järjestöjä, ei luonnollisestikaan muista kaikkia, joista on joskus kuullut. Kun kysytään sitä, onko joskus kuullut jostain tietystä järjestöstä, on paljon helpompi vastata myöntävästi, asenteella **olen siitä muistaakseni joskus kuullut.**

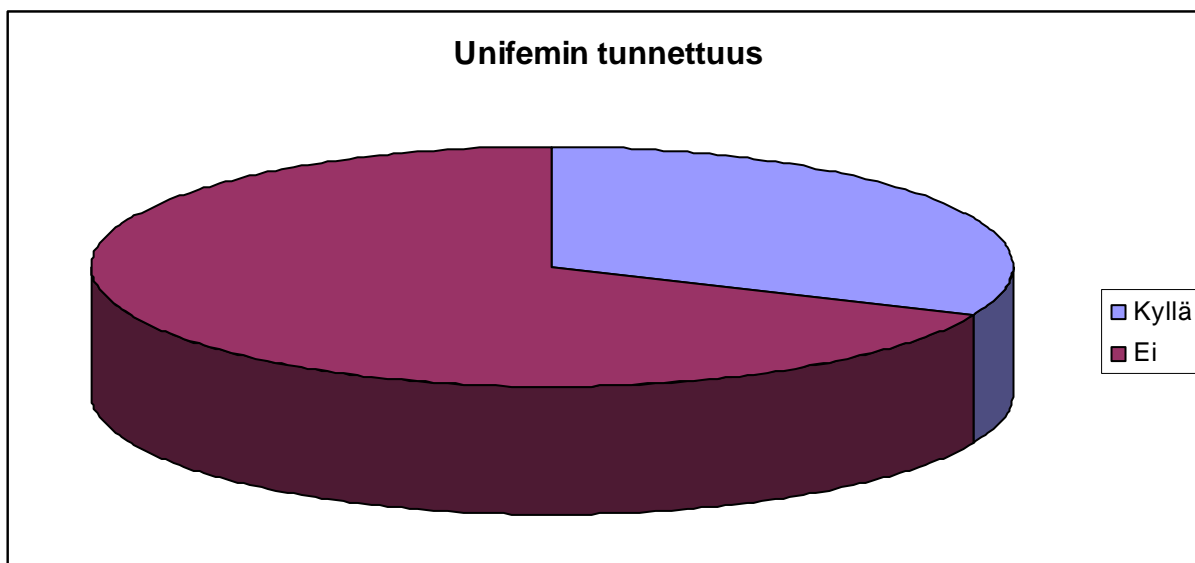
On toki myös mahdollista, että Unifemin tunnettavuus on noussut vuodesta 2008. Kuitenkin ainakaan ajanjaksolla kevästä 2009 lokakuuhun 2010 jäsenmäärä ei ole

noussut, ja sen perusteella voisi olettaa, ettei myöskään tunnettavuus ole kasvanut. Tulee ottaa huomioon myös se, että tämän kyselyn kohderyhmä oli sama, mikä on myös Unifemin kohderyhmä. Tämä selittää myös osaltaan suurta eroa verrattuna Taloustutkimuksen tulokseen, sillä siinä kohderyhmänä olivat kaiken ikäiset naiset ja miehet.

Jotkut vastaajista ovat myös saattaneet kysymyksen luettuaan ruveta pohtimaan, mikä kyseinen järjestö onkaan, ja esimerkiksi etsiä sen Internetistä. Sana Unifem myös on sellainen, että siitä voi päätellä asiayhteyden: +uni+= united tms., +fem+= feminine, feminism. Salon seudulla tietoisuutta järjestöstä lienee myös lisännyt sen vuosittain järjestämä harrastajataidenäyttely, joka on tuonut sille näkyvyyttä. Yksi vastaajista oli erikseen nimennytkin näyttelyn kohdassa +mitä tiedät Unifemin toiminnasta.+

Vaikka lähes kolmasosa vastaajista vastasi joskus kuulleensa Unifemista, huomattavasti pienempi määrä osasi vastata oikein kysymykseen: +Mitä tiedät Unifemin toiminnasta+. Noin 23 prosenttia vastaajista oli osannut yhdistää Unifemin toiminnan oikeaan asiaan, eli työhön naisten hyväksi. On vaikea analysoida sitä, onko tämä valmiina olevaa tietoa, kysymyksen nähtyään haettua tietoa vai arvausta.

Alla olevassa kaaviossa Ei -osiossa 68,5 %, Kyllä -osiossa 31,5 %, eli ne jotka olivat kuulleet Unifemista.

4. Kysymys

Vapaasti vastattavassa kohdassa: «Mitä tiedät Unifemin toiminnasta», 129 vastaajaa oli kirjoittanut «en mitään», «en juuri mitään», viivan, kysymysmerkin tms. 37 vastaajista, eli n. 22 %, oli osannut yhdistää, että Unifem liittyy jotenkin naisiin ja heidän asemansa parantamiseen. Kaikki vastaukset kysymykseen 4 ovat liitteenä 1. YK:n naistenrahastoksi, tai muulla tavalla YK:hon liittyväksi, järjestön oli osannut nimetä 9 vastaajaa, 5,4 %. Vastaajista neljä mainitsi muistelevansa, että on joskus kuullut nimen, tai nähnyt mainoksen. Vastaajista kolme arveli Unifemin liittyvän Unicefiin, esimerkiksi olemalla sen alainen järjestö.

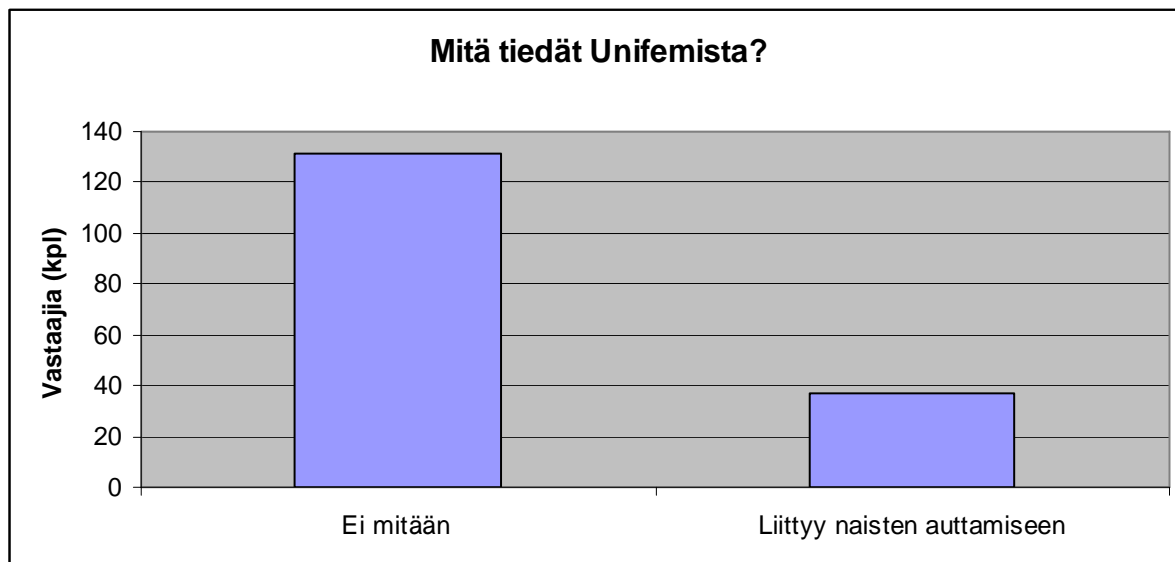
Vastaajat, jotka olivat osanneet yhdistää Unifemin naisten aseman parantamiseen, eivät silti välttämättä omanneet oikeaa tietoa. Unifemia oli luultu mm. naisten pankiksi, joka auttaa kehitysmaiden naisia perustamaan yrityksiä ja myöntää lainoja. Näin ollen se, että järjestö on osattu yhdistää naisten auttamiseen, ei välttämättä tarkoita, että tieto olisi oikeaa.

Kyselyssä oli myös mahdollisuus palata taaksepäin, eli esimerkiksi luettuaan kysymyksen siitä, kiinnostaako kehitysmaiden naisten aseman parantaminen, vastaajat ovat voineet päätellä mistä on kyse, ja käyneet vähän korjailemassa vastauksiaan. Tällainen ajatus saattaa kuitenkin olla turhan negatiivinen . miksi vastaajat olisivat halunneet muutella vastauksiaan ja täten väärentää tulosta? Vai ovatko he voineet ajatella, että työstävät «parempaa tulosta», jos tietävät mistä on kyse?

Joukossa oli myös vastauksia, jotka aiheuttivat hieman tulkintavaikeuksia. Jos vastaaja oli vastannut tietävänsä Unifemin toiminnasta esimerkiksi nimen, tulkittiin ne «en mitään»-vastauksiksi, sillä nimen tietäminen ei osoita minkäänlaista toiminnan tuntemusta. Samoin vastausesimerkki «nimen ja hihamerkit» ei osoita toiminnan tuntemusta. Unifemilla ei tiettävästi edes ole hihamerkkejä. Näiden esimerkkien edustajat olivat vastanneet kuulleensa Unifemista, mikä heikentää asian uskottavuutta.

Toisaalta, kun otettiin tarkasteluun vain ne, jotka olivat vastanneet kuulleensa Unifemista, lähes 70 % osasi yhdistää järjestön toiminnan oikeaan asiayhteyteen, eli naisten auttamiseen. Tämä puolestaan tuo uskottavuutta sille, että järjestöstä todella olisi kuultu.

Eräs vastauksista oli myös, että Unifemin toiminnasta tiedetään +Eine Rajalin.+ Hän on ilmeisesti salolainen kansalaistoiminta-aktiivi, joka on toiminut Unifemissa.

5. Kysymys

Kysymyksessä 5 kysyin, toimivatko, tai olisivatko vastaajat kiinnostuneita toimimaan jossain kansalaisjärjestössä. 31 %, eli 52 vastaaja vastasi: +kyllä+, 30,4 % eli 51 vastaajaa vastasi: +en+, ja loput, 38,7 % eli 65 vastaajaa vastasi: +en osaa sanoa+. Kysymys siis jakoi vastaukset melko lailla kolmeen, samansuuruiseen joukkoon.

Tästä päätellen kansalaistoiminnan suosio ei kohderyhmän keskuudessa ole järkevä, kuten johdannossa jo arveltiin. Suurin osa ei osannut ottaa asiaan kantaa, ja loput vastaukset jakautuivat aika lailla tasan, joko oltiin kiinnostuneita tai ei oltu kiinnostuneita toimimaan kansalaisjärjestössä. Tulee ottaa huomioon, että vastaajat voivat myös tulkita eri tavoin kansalaisjärjestöissä toimimisen. Joillekin se voi tarkoittaa esimerkiksi kansalaisjärjestölle annettavaa rahalahjoitusta, kun taas jotkut voivat ymmärtää sen aktiivisena osallisuutena järjestön toiminnassa. +Toiminta+ on tässä yhteydessä melko voimakas sana, ja sen sijasta olisi voinut olla parempi käyttää vaikkapa muotoa +olla osallisena kansalaistoiminnassa.+

Olisi ehkä ollut arvokasta selvittää myös erikseen ne, jotka jo ovat osallisina kansalaisjärjestöissä. Nyt he hukkuivat +kyllä+ vastanneiden joukkoon, eikä heistä tiedä, ovatko he jo mukana toiminnassa, vai vain kiinnostuneita siitä.

6. Kysymys

Kysymykseen +Olisitko kiinnostunut toimimaan kehitysmaiden naisten aseman parantamiseksi?+ valtaosa, 57,7 % eli 97 vastaajaa sanoi: +kyllä+ 16,7 % eli 28 vastaajaa totesi: +en+. Loput 25,6 % eli 43 vastaajaa ei osannut sanoa. Näin ollen suurin osa kuitenkin haluaisi auttaa ja +tehdä hyvää+, mutta edellisen kysymyksen perusteella kansalaisjärjestössä toimiminen ei liene suosituin kanava. Neljäsosa ei osannut sanoa, olisivatko he kiinnostuneita kehitysmaiden naisten aseman parantamisesta. Unifemin kannalta on kuitenkin positiivista, että selkeä enemmistö osoitti kiinnostusta kehitysmaiden naisten aseman parantamiseksi.

Vähemmistöön (16,7 %) kuuluivat ne, joita asia ei kiinnostanut. Tämä vastaus on rehellinen, joskin herättää lievän tunteen välinpitämättömyydestä. Voi olla, että vastaajat ovat kokeneet, etteivät heidän rahkeensa riitä muiden auttamiseen, tai sitten asia ei yksinkertaisesti kiinnosta tai kosketa heitä. Lisäksi monet tuntuvat ajattelevan, että on tärkeintä hoitaa ensin kotimaamme Suomen vähempiosaisten asiat kuntoon, ja vasta sitten auttaa kehitysmaiden asukkaita.

Unifemin vuonna 2008 järjestämän kirjoituskilpailun taustamateriaaleissa todetaan, että «Nuoret, media ja kehitysmaat»-tutkimusprojektin (2005. 2006) tuloksista ilmeni nuorten pitävän kehitysmaihin liittyvää tiedonvälitystä negatiivisävytteisenä. He myös kokivat, ettei heillä ja kehitysmaiden nuorilla ollut mitään yhteistä. Taustamateriaalien mukaan länsimainen viestintä kehitysmaista on usein stereotyyppistä ja yksipuolista, vailla kehitysmaiden ihmisten omaa ääntä. Erityisesti kehitysmaiden naisista kerrotaan länsimaisessa mediassa vähän, eikä heitä kuvata omina yksilöinä.

«Kehitysmaajournalismissa on edelleen nähtävissä viitteitä siirtomaa-ajalle tyypillistä kulttuurisesta rasismista.» (Unifem 2008) Koska tämän tutkimuksen kohderyhmä olivat nuoret, länsimaiset naiset, voi olettaa myös heillä olevan edellä mainitunlainen käsitys kehitysmaiden naisista. Tämä selittäisi sitä, ettei heitä kohtaan ehkä koeta empatiaa, eikä siksi halua auttamiseen kaikilla ole.

7. Kysymys

Jos koet kehitysmaiden naisten aseman parantamisen tärkeäksi, millä tavoin haluaisit osallistua? Valitse yksi tai useampia.

Osallistumalla järjestötyöhön. 34,5 %, 58 vastaajaa

Antamalla raha- tai muita lahjoituksia. 38,7 %, 65 vastaajaa

Maksamalla jäsenmaksun alan järjestölle. 14,3 %, 24 vastaajaa

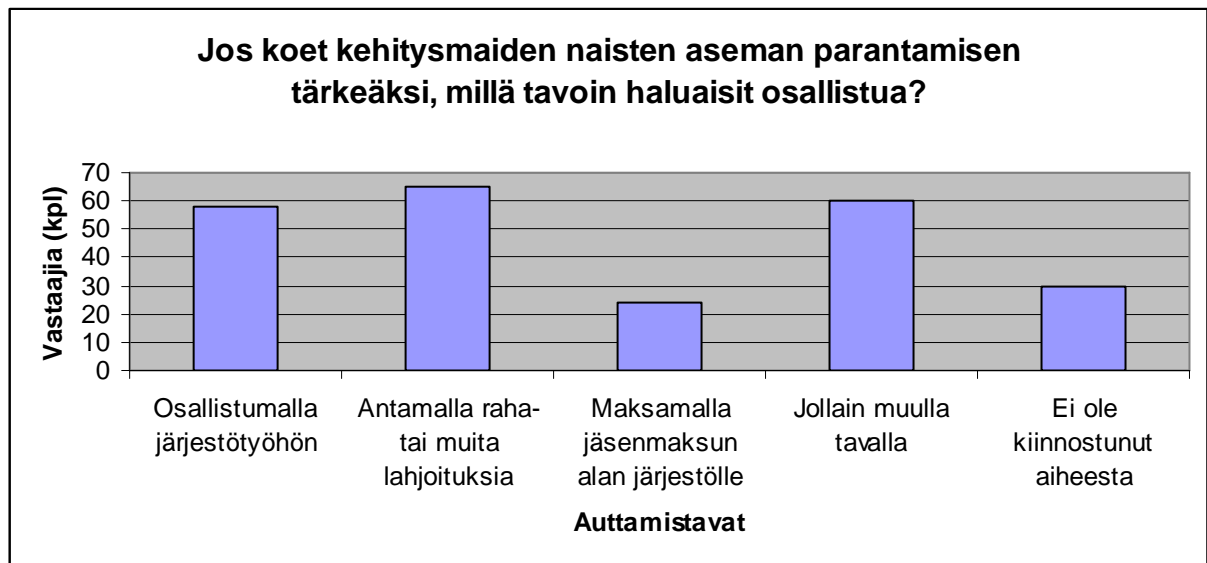
Jollain muulla tavalla. 35,7 %, 60 vastaajaa

En ole kiinnostunut aiheesta. 17,9 %, 30 vastaajaa.

Tässä kysymyksessä oli mahdollisuus valita useampi vaihtoehto. Suurimman suosion vei vaihtoehto antamalla raha- tai muita lahjoituksia. Tämä antaa kuvan siitä, että auttamisen tulisi olla jotain konkreettista ja helpohkoa. Tuloksista voisi päätellä, että suurin osa vastaajista kyllä haluaa auttaa, mutta auttamisen tulisi olla jotain, missä ei tarvitse itse nähdä vaivaa suuresti. Muut lahjoitukset tarkoittavat esimerkiksi itselle tarpeettomaksi käyneitä tavaroita, jotka voisi lahjoittaa eteenpäin. Aiemmin kysyttäessä, olisivatko vastaajat kiinnostuneita osallistumaan jonkin kansalaisjärjestön toimintaan, 31 % vastasi myöntävästi. Tässä kysymyksessä, kun oli konkretisoitu tuo osallistuminen kehitysmaiden naisten auttamiseksi, järjestötyöhön osallistumiseen halukkaita olikin jo enemmän, 34,5 %.

Aiheesta ei ollut kiinnostunut 17,9 % vastaajista. Melko samansuuruinen osuus, 16,7 % vastaajista ei aiemmassa kysymyksessä ollut kiinnostuneita kehitysmaiden naisten aseman parantamisesta.

Pelkän jäsenmaksun maksamista osallistumistapana piti mielekkäänä vain 14,3 % vastaajista, eli ylivoimaisesti pienin osa. Tämä kertonee siitä, ettei haluta vain antaa jotain tiettyä konttäsummaa rahaa tiettyinä aikoina. Tämä saattaa kertoa myös aiemmin mainitusta epäluottamuksesta järjestöjä kohtaan, ei luoteta siihen, että jäsenmaksut päätyisivät aiottuun kohteeseen. Tulos voi kertoa myös konkreettisuuden halusta, halutaan tietää epämääräistä jäsenmaksua tarkemmin, mihin oma panostus päättyy.

8. Kysymys

Mitkä ovat mielestäsi tärkeimpiä naisten oikeuksia? Valitse kolme tärkeintä oikeutta.

Oikeus edustaa sukupuoltaan ilman pelkoa syrjinnästä. 31,5 % 53

Oikeus koulutukseen. 60,1 % 101

Oikeus valita itse kumppaninsa ja päättää perheen perustamisesta. 76,2 % 128

Oikeus oman kehon yksityisyyteen. 86,9 % 146

Oikeus työelämään. 17,9 % 30

Oikeus omaisuuteen. 13,1 % 22

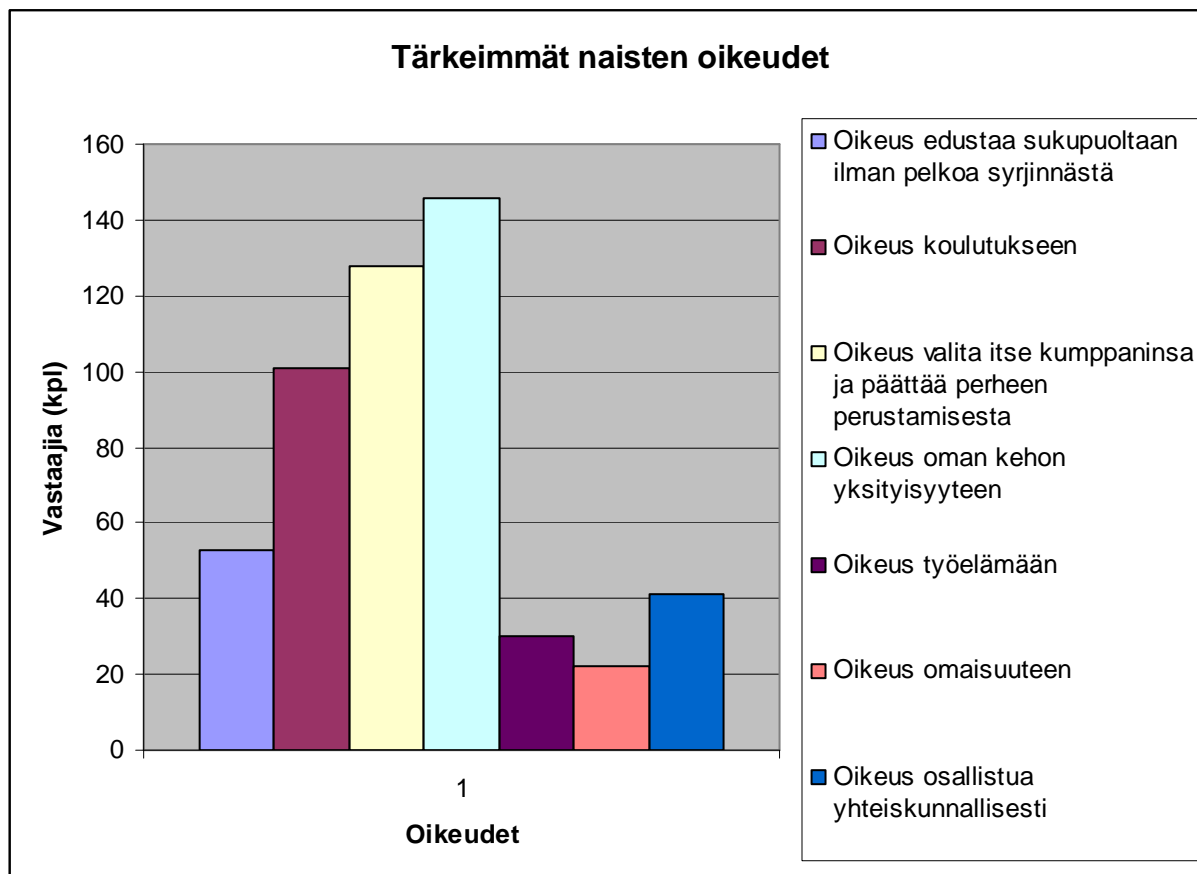
Oikeus osallistua yhteiskunnallisesti. 24,4 % eli 41 vastaajaa

YK:n yleismaailmallisessa ihmisoikeuksien julistuksessa ihmisoikeuksiksi luetaan seuraavat: Oikeus elämään, syrjinnän kielto, orjuuden ja pakkotyön kielto, kidutuksen kielto, oikeus tulla tunnustetuksi henkilönä, mielivaltaisen pidätyksen kielto, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeus kansalaisuuteen, oikeus yksityis- ja perhe-elämän suojaan, liikkumisen vapaus, oikeus turvapaikkaan, oikeus solmia avioliitto ja perustaa perhe, oikeus omaisuuteen, ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus, mielipiteen- ja sananvapaus, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus, oikeus osallistua, oikeus sosiaaliturvaan, oikeus työhön, oikeus riittävään lepoon ja vapaa-aikaan, oikeus opetukseen, oikeus osallistua yhteiskunnan sivistyselämään, sekä oikeus kehitykseen. (Amnesty 2007. 2009) Tutkimukseeni muokkasini näistä seitsemän selkeää ja yleispätevää oikeutta, joissa tuli mielestäni esiin tärkeimmät oikeudet.

Kuten edellä on mainittu, on arvojaan tärkeimmistä oikeuksista haastavaa priorisoida - arvoja on vaikeaa arvottaa+. Lisäksi länsimaisessa hyvinvointivaltiossa asuvan henkilön perspektiivistä voi olla vaikeaa kuvitella, millaista olisi olla ilman perustavanlaatuisia oikeuksia. Koska oikeudet toteutuvat, voi olla vaikeaa miettiä, mitkä valikoituisivat tärkeimmiksi.

Vastauksissa onkin jonkin verran hajaannusta, mutta selkeä enemmistö oli vastauksella: +oikeus oman kehon yksityisyyteen.+ Tätä vaihtoehtoa oli pitänyt yhtenä kolmesta tärkeimmästä lähes 90 % vastaajista. Seuraavaksi tärkein oikeus oli +oikeus valita itse kumppaninsa ja päättää perheen perustamisesta+. Oikeuden koulutukseen koki tärkeimmäksi reilusti yli puolet vastaajista. Oikeus omaisuuteen oli oikeus, joka sai vähiten kannatusta. Tästä voidaan päätellä, kuinka epäoleellinen asia omaisuus loppujenlopuksi vastaajien mielestä onkaan.

Oikeus koulutukseen oli vastaajille selkeästi tärkeämpi ominaisuus kuin oikeus työelämään. On siis tärkeämpää saada tietoa, sivistyä ja ymmärtää asioita kuin tehdä töitä ja ansaita rahaa. Koulutus on avainasemassa siihen nähden, ettei työelämässä joudu epäoikeudenmukaisesti kohdelluksi, mikä heijastuu myös tämän kysymyksen vastauksista. Lähes viidesosa vastaajista piti myös oikeutta osallistua yhteiskunnallisesti yhtenä tärkeimmistä. Tämä kuvastaa vapaan kansalaisuuden ja esimerkiksi äänioikeuden arvostamista.

9. Kysymys

Lopuksi kysyin, toteutuuko vastaajien mielestä naisten tasa-arvo miehiin nähden. Vain kolmen vastaajan, eli 1,8 %, mielestä tasa-arvo toteutuu. 87 vastaajan, eli 51,8 % mielestä sukupuolten välinen tasa-arvo toteutuu Suomessa. Ja 46,4 % eli 78 vastaajaa oli sitä mieltä, että tasa-arvo ei toteudu missään. Karkeasti sanottuna noin joka toisen mielestä Suomi siis on tasa-arvoinen maa, ja joka toisen mielestä tasa-arvoa ei täydellisesti esiinny missään päin maailmaa.

Tässä kysymyksessä vain kolme henkilöä oli sitä mieltä, että naisten ja miesten välinen tasa-arvo toteutuu. Silti heräsi kysymys, voivatko kyseiset vastaajat oikeasti olla tätä mieltä, vai ovatko vastaukset ~~protestiäänä~~. Eikö asiaa ole paneuduttu pohtimaan, tai puuttuuko vastaajilta tietoa asiasta? Olisi kummallista, ehkä jopa järjen vastaista, että asiasta . tai maailman menosta yleisesti - edes jonkin verran tietoa omaavat henkilöt olisivat tätä mieltä.

Suomi on maailman tasa-arvoisimpia maita, mutta silti voisi pitää yllättävänä sitä, että yli puolet vastaajista koki tasa-arvon toteutuvan Suomessa. Onhan mediassa kuitenkin ollut melko paljon esillä väitteitä ja tutkimustuloksia siitä, että +naisen euro on 80 senttiä+, ja miehet ovat yhä valtaenemmistönä johtotehtävissä ja korkeissa viroissa. Myös lapset ovat yleisesti ottaen enemmän naisten kuin miesten vastuulla, ja monet kotityöt jaetaan yhä +naisten ja miesten töihin.+Myös naisiin kohdistuva perheväkivalta on Suomessa huomattava ongelma . joskin ei ehkä verrattavissa vaikkapa arabimaiden naisten kokemaan perheväkivaltaan. Kenties näitä asioita ei sittenkään koeta niin suuriksi ongelmiksi, sillä perusasetelma Suomessa on naisten ja miesten välillä hyvin tasa-arvoinen.

Suomi on ollut monissa asioissa tasa-arvon edelläkävijä. Suomessa naiset saivat ensimmäisinä yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden sekä vaalikelpoisuuden. Naisilla ja miehillä on täällä yhtäläiset oikeudet koulutukseen ja työhön, ja esimerkiksi tällä hetkellä Suomessa on ainoana maana maailmassa naispresidentti ja -pääministeri.

Epäkohtiakin kuitenkin löytyy. Koulutus ja työmarkkinat ovat sukupuolen mukaan jakautuneita, ja naiset tekevät useammin osa-aikatyötä. Naisten ja miesten palkoissa on selkeä ero, ja naisia on johtotehtävissä miehiä vähemmän. (Amnesty 2007. 2009) Suomen poliisin mukaan perheväkivalta on maassamme yleistä, ja uhri on useimmiten nainen. Parisuhteissa raiskataan tuhansia naisia ja lähes joka kolmas nainen kokee niissä väkivaltaa, jossain vaiheessa elämäänsä. Naisia kuolee perheväkivallan uhrina keskimäärin 27 naista vuodessa (Suomen Poliisi, 2010).

4.2 Varsinais-Suomi

Pelkästään varsinaissuomalaisia tarkasteltaessa oli havaittavissa joitakin, joskin hienoisia, eroja verrattuna koko Suomen tuloksiin. Varsinaissuomalaisten vastauksia oli 85 eli noin puolet kaikista vastauksista.

2. Ikäsi?

Alle 20 -vuotiaita oli 2,6 %, 20. 25 -vuotiaita 56,5 %, 25. 30 -vuotiaita 18,8 %, 30. 35 -vuotiaita 4,7 % ja yli 35 -vuotiaita 17,6 %. Vastaajien iät jakaantuivat siis hyvin pitkälti samoin kuin kaikkien vastanneiden ryhmässä.

3. Oletko kuullut UNIFEM -nimisestä järjestöstä? +Kyllä+vastasi 37,6 % ja +ei+ 62,4 %.

Samaan kysymykseen koko Suomen osalta oli vastannut: +kyllä+ 31,5 %. Tutkimuksen perusteella Unifemin tunnettuus olisi siis 6,1 % suurempi Varsinais-Suomessa. Ero ei ole huima, mutta kuitenkin oleellinen. Tähän on voinut vaikuttaa esimerkiksi Unifemin Salossa järjestämä harrastajataidenäyttely, joka on tuonut näkyvyyttä. Yksi vastaajista oli tuonut näyttelyn erikseen esiin seuraavassa kohdassa, asiana jonka tietää Unifemin toiminnasta. Myös Salon paikallisjaoston pitkä ikä voi olla yksi syy.

Lisäksi varsinaissuomalaisten vastaajien joukossa oli eniten heitä, jotka olivat mahdollisesti minulta jo kuulleet aiheesta.

4. Mitä tiedät Unifemin toiminnasta?

Unifemin toiminnan osasi liittää n. 24 %. Koko Suomen osalta luku oli prosenttiyksikön verran pienempi eli ero oli hyvin hienoinen. Koska edellisessä kysymyksessä ero oli suurempi, voisi päätellä varsinaissuomalaisten useammin vastanneen kuulleensa järjestöstä, vaikkei todellista tietoa ollut. YK:hon Unifemin oli yhdistänyt vain viisi vastaajaa eli vajaa 6 %.

5. Toimitko, tai olisitko kiinnostunut toimimaan, jossakin kansalaisjärjestössä?

Kyllä 22,4 %, en 37,6 %, en osaa sanoa 40 %

Tämän kysymyksen osalta varsinaissuomalaisten kiinnostus kansalaisjärjestöissä toimimiseen oli suppeampi koko maan tuloksiin verrattuna. Myös kielteinen suhtautuminen oli laajempaa. +En+ oli vastannut lähes 40 prosenttia, kun koko Suomen osalta lukema oli 30,4 %. Näin ollen voisi päätellä varsinaissuomalaisten olevan keskimääräistä suomalaista epäaktiivisempia kansalaistoimijoita.

6. Olisitko kiinnostunut toimimaan kehitysmaiden naisten aseman parantamiseksi?

Kyllä 48,2 %, en 18,8 %, en osaa sanoa 32,9 %

Myös tässä kysymyksessä varsinaissuomalaiset vastaajat osoittivat pienempää kiinnostusta aihepiiriä kohtaan. Kaikkien vastaajien kiinnostus kehitysmaiden naisten aseman parantamiseen oli 57,7 %, Varsinais-Suomen 48,2 %, kymmenisen prosenttia vähemmän. Myös kielteinen suhtautuminen oli pari prosenttiyksikköä korkeampi kuin kaikkien vastaajien. +En osaa sanoa+ vastasi noin neljäsosa kaikista vastaajista, varsinaissuomalaisista kolmasosa.

7. Jos koet kehitysmaiden naisten aseman parantamisen tärkeäksi, millä tavoin haluaisit osallistua? Valitse yksi tai useampia.

Osallistumalla järjestötyöhön 30,6 %

Antamalla raha- tai muita lahjoituksia 41,2 %
 Maksamalla jäsenmaksun alan järjestölle 15,3 %,
 Jollain muulla tavalla 31,80 %
 En ole kiinnostunut aiheesta 20 %.

Tämän kysymyksen kohdalla varsinaissuomalaiset olivat vastanneet jokaiseen kohtaan pienemmällä prosentilla kuin kaikkien vastaajien kesken. Lisäksi en ole kiinnostunut aiheesta -vastauksia tuli prosentuaalisesti enemmän. He olivat siis valinneet harvempia osallistumistapoja, ja osallistuminen ylipäätään kiinnosti vähemmän kuin koko Suomen osalta. Tämä vahvistaa edeltäneiden kysymysten tuloksia varsinaissuomalaisista epäaktiivisempina ja aihepiiristä vähemmän kiinnostuneina vastaajina. Tuntuu hieman ristiriitaiselta, että Unifem oli laajemmin tunnettu tässä vastaajien ryhmässä, mutta silti yleinen kiinnostus kansalaistoimintaan ja Unifemin ajamia asioita kohtaan oli suppeampaa.

8. Mitkä ovat mielestäsi tärkeimpiä naisten oikeuksia? Valitse kolme tärkeintä oikeutta.

Oikeus edustaa sukupuoltaan ilman pelkoa syrjinnästä 28,2 %
 Oikeus koulutukseen 61,2 %
 Oikeus valita itse kumppaninsa ja päättää perheen perustamisesta 78,8 %
 Oikeus oman kehon yksityisyyteen 83,5 %
 Oikeus työelämään 17,6 %
 Oikeus omaisuuteen 14,1 %
 Oikeus osallistua yhteiskunnallisesti 21,2 %

Tässä osiossa Varsinais-Suomen ja koko Suomen erot olivat melko pieniä, muutama prosenttiyksikön luokkaa. Arvot tärkeimmiksi koetuista oikeuksista lienevät siis melkoisen yleismaailmallinen asia. Oikeus kehon yksityisyyteen, koulutukseen, ja omaan valintaan kumppanista ja perheen perustamisesta, tiivistävät tärkeimmiksi koetut asiat.

9. Toteutuuko mielestäsi naisten tasa-arvo miehiin nähden?

Kyllä 3,5 % (3kpl)

Kyllä, Suomessa 49,4 %

Ei 47,1 %

Viimeisenkin kysymyksen osalta erot olivat vain hienoisia. Myös näiden vastaajien kanta tasa-arvon toteutumisesta meni aika lailla tasan. Puolet vastaajista koki, että tasa-arvo toteutuu Suomessa ja puolet, ettei se toteudu lainkaan. Tämän perusteella varsinaissuomalaiset olisivat hieman koko maan keskiarvoa vähemmän kiinnostuneita kansalaistoiminnasta ja kehitystyöstä, mutta ihmisoikeudet ja naisten tasa-arvo koetaan samoin valtaväestön kanssa. Huomionarvoista on kuitenkin, että 168 vastaajan joukosta vain kolme henkilöä oli sitä mieltä, että tasa-arvo naisten ja miesten välillä toteutuu, ja nämä kolme vastaajaa olivat kaikki Varsinais-Suomesta.

4.3 Unifemista kuulleet

Kun otettiin tarkasteluun vain ne vastaajat, jotka olivat vastanneet kuulleensa Unifem-nimisestä järjestöstä, alkoi näkyä suurempia eroja. Heitä oli 53, ja suurin osa eli 60,4 % heistä Varsinais-Suomesta.

2. Ikäsi?

Alle 20 -vuotiaita oli 1,9 %, 20. 25 -vuotiaita 52,8 %, 25. 30 -vuotiaita 22,6 %, 30. 35 -vuotiaita 5,7 % ja yli 35 -vuotiaita 17 %.

Ikäjakauman perusteella se, oliko kuullut Unifemista, ei liittynyt ikään. Unifemista kuulleiden ikäryhmäprosentit kulkevat melko samoissa kaikkiin vastaajiin verrattuna. Alle 20 -vuotiaita oli kuitenkin pari prosenttia vähemmän tässä kuin kaikkien vastaajien osassa.

4. Mitä tiedät Unifemin toiminnasta?

53 vastaajasta peräti 37 oli osannut yhdistää Unifemin naisten auttamiseen. Tämä tarkoittaa lähes 70 % vastaajista. Näin ollen voisi tulkita, että suurimmalla osalla heistä, jotka olivat vastanneet kuulleensa Unifemista, oli todella tietoa siitä, mitä ovat

kuulleet ja mihin se liittyy. Kaikkien vastanneiden kesken Unifemin oli osannut yhdistää naisten auttamiseen noin 22 %, eli ero on huomattava. Tämä tulos antaa kannustavaa kuvaa siitä, ettei Unifemin markkinointiviestintä kenties olekaan niin epäselkeää, ja ihmisillä on oletusarvoa selkeämpi kuva sen toiminnasta.

5. Toimitko, tai olisitko kiinnostunut toimimaan, jossakin kansalaisjärjestössä?

Kyllä 54,7 %

En 15,1 %

En osaa sanoa 30,2 %

Kansalaisjärjestössä toimimisesta kiinnostuneita oli Unifemista kuulleiden keskuudessa 54,7 %, siis paljon enemmän kuin koko kohderyhmän, joilla +kyllä+vastauksia oli 31,5 %. Kielteisesti suhtautui vain 15,1 %, kun koko vastaajajoukon kohdalla luku oli 30,4 %. Näin ollen voisi olettaa Unifemista kuulleiden olevan myös muuten kiinnostuneempia järjestöistä ja kansalaistoiminnasta. Unifemista kuulleiden joukossa saattaakin olla kansalaisjärjestöjä yleisesti enemmän tuntevia, ja niissä jo toimivia henkilöitä. Myös +en osaa sanoa+vastanneita oli prosentuaalisesti vähemmän tässä joukossa, mikä vahvistaa kuvaa siitä, ettei kansalaistoiminta ole heille yhtä vieras ja epämääräinen asia.

6. Olisitko kiinnostunut toimimaan kehitysmaiden naisten aseman parantamiseksi?

Kyllä 75,5 %

En 9,4 %

En osaa sanoa 15,1 %

Selkeä enemmistö oli niillä, joita naisten aseman parantaminen kiinnosti. Koko Suomessa kiinnostuneita oli 57,7 %, joka sekin on selkeä enemmistö, mutta tässä prosenttimäärä oli jo 75,5. Kielteisesti koko Suomesta suhtautui 16,7 %, eli Unifemista kuulleiden joukossa kielteinen asenne oli pienempi, alle kymmenen prosenttiyksikköä. Nämä tulokset herättävät kysymyksen siitä, kertooko laajempi järjestöjen tuntemus myös suuremmasta kiinnostuksesta vähäosaisia kohtaan ja valveutuneemmasta ihmistyypistä?

7. Jos koet kehitysmaiden naisten aseman parantamisen tärkeäksi, millä tavoin haluaisit osallistua? Valitse yksi tai useampia.

Osallistumalla järjestötyöhön 50,9 %

Antamalla raha- tai muita lahjoituksia 45,3 %

Maksamalla jäsenmaksun alan järjestölle 18,9 %

Jollain muulla tavalla 30,2 %

En ole kiinnostunut aiheesta 7,5 %

Unifemista kuulleiden joukossa järjestötyöhön osallistumiseen halukkaita oli puolet vastaajista, 50,9 % - koko Suomen vastaajista 34,5 %. Aiempien kohtien tavoin tämä tulos antaa kuvaa, että Unifemista kuulleet olisivat enemmän kansalaistoimintaorientoituneita kuin vastaajat keskimäärin. Myös raha- ja muut lahjoitukset kiinnostivat osallistumiskeinona hieman runsaammin, verrattuna koko Suomen 38,7 prosenttiin. Myös pelkkä jäsenmaksu nähtiin hivenen houkuttelevampana vaihtoehtona tässä joukossa, kuin kaikkien vastaajien 14,3 %. Jollain muulla tavalla haluttiin osallistua sen sijaan vähän vähemmän, eli tämä ryhmä lienee täsmällisempi ja tietoisempi osallistumistavoista. Aiheesta kiinnostumattomia oli kaikista vastaajista 17,9 %, tässä ryhmässä vain 7,5 %.

8. Mitkä ovat mielestäsi tärkeimpiä naisten oikeuksia? Valitse kolme tärkeintä oikeutta.

Oikeus edustaa sukupuoltaan ilman pelkoa syrjinnästä 34 %

Oikeus koulutukseen 67,9 %

Oikeus valita itse kumppaninsa ja päättää perheen perustamisesta 60,4 %

Oikeus oman kehon yksityisyyteen 90,6 %

Oikeus työelämään 9,4 %

Oikeus omaisuuteen 15,1 %

Oikeus osallistua yhteiskunnallisesti 30,2 %

Tärkeimpiä oikeuksia valittaessa Unifemista kuulleet olivat vastanneet suuremmalla prosentilla jokaiseen kohtaan, paitsi kohtaan "oikeus työelämään." Tässä Unifemista kuulleiden prosentti oli 9,4, ja kaikkien vastaajien 17,9. Hieman ristiriitaiselta tuntuu, että myös perheen perustamisen oikeus oli Unifemista kuulleiden joukossa saanut vähemmän ääniä. Olisin olettanut, että näiden oikeuksien kohdalla olisi joko tai-tilanne. Muutoin tarkastelussa oleva ryhmä kulki melko samoissa lukemissa, joskin

jokaisessa vähän suuremmalla prosentilla. Esimerkiksi oikeus osallistua yhteiskunnallisesti oli noin kuusi prosenttia tärkeämmäksi koettu.

9. Toteutuuko mielestäsi naisten tasa-arvo miehiin nähden?

Kyllä 1,9 % (1kpl)

Kyllä, Suomessa 49,1 %

Ei 49,1 %

Unifemista kuulleiden joukosta löytyi yksi, joka oli vastannut naisten tasa-arvon toteutuvan miehiin nähden. Tämä tuntuu hivenen oudolta, sillä aiemmat kohdat ovat antaneet osviittaa siihen, että kyseisen ryhmän vastaajat olisivat valveutuneempia ja ehkä enemmän aihepiiriä tuntevia. Kuten aikaisemminkin todettu, voi tässäkin tapauksessa kuitenkin olla kyse esimerkiksi protestiäänestä.

Muutoin loput vastaukset jakautuivat Unifemista kuulleiden osalta samoin kuin koko kohderyhmän ja varsinaissuomalaisten kesken, eli noin puolet ja puolet. 49,1 % mielestä naisten tasa-arvo toteutuu Suomessa, ja saman prosenttimäärän verran vastaajia oli sitä mieltä, ettei tasa-arvo toteudu missään. Tässä asiassa vastaajat ovat siis mielipiteineen hyvin selkeästi kahtia jakautuneet.

5 LOPPULUKU

5.1 Tulosten luotettavuuden tarkastelua

Kyselyn muodossa tehtävää tutkimusta analysoitaessa ei ole mahdollista varmistua siitä, miten huolellisesti ja rehellisesti vastaajat ovat kyselyä täyttäneet. Kuten edellä on mainittu, myös väärinymmärrykset ovat mahdollisia, sillä ei voi tietää, miten onnistuneita vastausvaihtoehdot ovat olleet vastaajien perspektiivistä. Selvää ei ole sekään, mitkä ovat vastaajien ennakkotiedot kysyttävästä aihealueesta, miten tuttua se

heille on. (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara 2001, 182) Kyselyn validius, kyky mitata juuri sitä mitä oli tarkoituskin, on siis epäselvä.

Hyväntekeväisyyttä ja ihmisen halua auttaa mitattaessa tulee muistaa myös, että on helppo vastata olevansa kiinnostunut näistä asioista, ja monet haluavatkin uskoa niin. Kuitenkin todellisuudessa se panostus, mikä tällaisiin asioihin annetaan, voi olla hyvin pieni . tai jopa olematon. Paperilla on helppo sanoa kehitysyhteistyön olevan tärkeä asia, mutta todellinen tilanne voi olla aivan eri luokkaa.

Tulosta mahdollisesti heikentäviä tekijöitä oli myös se, että osa vastaajista oli tuttuja -ni jotka tavoitin sosiaalisten medioiden kautta. Näin ollen joukossa on myös muita Humanistisen ammattikorkeakoulun opiskelijoita, joiden voisi olettaa olevan mahdollisesti tiedostavampia ja kansalaisjärjestöjä keskivertokansalaista enemmän tuntevia henkilöitä. Muutama vastaajista oli myös kuullut minulta etukäteen, mistä aiheesta opinnäytteeni teen, joten heille Unifem on ainakin sanana kantautunut korviin jo ennen kyselyyn vastaamista. Tosin heitä oli vain muutama - ja eräskin kertoi, ettei ollut kuullut järjestöstä mitään ennen kuin kuuli opinnäytteestäni, ja siksi kyselyssä vastanneensa, ettei ole kuullut Unifemista, eikä tiedä sen toiminnasta mitään.

Tutkimuksen reliaaabelius on melko korkea . kysely olisi helpohkosti toistettavissa. Olisi luultavasti mahdollista tavoittaa ainakin suurin osa kyselyyn vastanneista uudelleen, ja pyytää heitä täyttämään sama kyselykaavake toistamiseen. Tällöin ei kuitenkaan olisi enää mahdollista tuoda Unifemia heille esiin ensi kertaa. Tutkimus voitaisiinkin siis toistaa myös eri kohderyhmää käyttäen, mikä mahdollistaisi kiinnostavan tulosten vertailun.

5.2 Mitä olisi voinut tehdä toisin

Tuloksia analysoitaessa tuli jo esiin muutamia asioita, jotka olisi voinut suorittaa toisin. Jälkeenpäin arvioitaessa kyselyä ja sen tuloksia, voidaan myös todeta, että luotettavuuden kannalta tietoja olisi pitänyt kerätä laajemmalti. Muutama lähipiirissäni oleva ja opiskelijatoveri vastasi myös kyselyyn, vaikka oli jo kuullut opinnäytteeni aiheesta. Muutenkin tuttujen henkilöiden käyttö tutkimuksen vastaajina voi heikentää

lopputuloksen luotettavuutta, sillä tutulle henkilölle vastattaessa ei välttämättä olla täysin objektiivisia.

Kysymykset olisivat voineet olla syvällisempiä, sillä nyt tutkimus jäi jokseenkin pinta-puoliseksi. Kyselyn olisi voinut toteuttaa esimerkiksi kasvotusten tehtynä katugallupina, jolloin olisin selkeämmin tavoittanut vain salolaisia, ja pelkästään entuudestaan vieraita ihmisiä. Nyt miellyttämisenhalu tai muu vastaava väärentävä tekijä saattoi vaikuttaa tulokseen; oikeasti niin moni ei välttämättä ollut kuullut Unifemista tai tuntenut sen toimintaa, kuin antoi ymmärtää. Kasvotusten vastaukset olisivat saattaneet olla rehellisempiä. Toisaalta katugallupissa ei olisi ehkä voinut toteuttaa näin monen kysymyksen tutkimusta, kyseiset tutkimukset ovat yleensä nopeampia, muutaman kysymyksen tutkimuksia. Tällöin opinnäytteestäni olisi tullut suppeampi.

Tutkimuksen olisi voinut suorittaa ehkä paremmin niin, että olisi tehty joko laajamittainen, satojen vastaajien otannan selvitys Unifemin tunnettavuudesta, tai syvällisempi ja tarkempi tutkimus arvomaailmaan liittyen. Tällainen olisi voinut olla esimerkiksi haastattelututkimus siitä, miten kohderyhmä kokee järjestöyön, kokevatko he auttamisen halua ja jos kyllä, niin miten he tätä auttamista haluaisivat toteuttaa. Myös tärkeimpiä oikeuksia . mitä ne ovat ja miksi, olisi voinut siten selvittää syväluotavammin, pienemmällä otannalla. Koska tässä raportissa selvitettiin jonkun verran sekä tunnettavuutta että arvomaailmallisia asioita, tuli molempia aiheita tutkituksi vain melko pinnallisesti.

Tämä opinnäyte oli jo aloitettu, kun YK:n yleiskokous hyväksyi päätöslauselman sen uuden tasa-arvokokonaisuuden perustamisesta. Tämän muutoksen myötä Unifem lakkaa olemasta kyseisen nimisenä järjestönä, ja siitä tulee osa UN Womenia. Tämä tutkimus on sikäli voinut olla tarpeeton, että Unifemin nimi vaihtuu joka tapauksessa, eikä sen tunnettavuudella enää ole niin oleellista merkitystä. Uudella nimellä markkinointi voidaan aloittaa puhtaalta pöydältä. Toisaalta tämä selvitys voi juuri osoittaa sen, että uudistus nimenmuutoksineen on tarpeen.

5.3 Johtopäätökset

Mielestäni tutkimus osoittaa todeksi sen ennako-oletuksen, että Unifem ei ole laajalti tunnettu. Ennako-oletus perustui Unifemin toimijoiden lausuntoihin sekä Taloustutkimuksen tulokseen kehitysjärjestöjen tunnettuudesta. Opinnäytteeni tulosten perusteella järjestön tunnettuus oli laajempi kuin oletusarvio, mutta silti melko pieni. Kyselyn tulokset todistavat myös, että Unifemin markkinointia ja viestintää tulee kehittää. Kuva siitä, mitä Unifem tekee, ei ole kovin laaja-alainen. UN Women -muutoksen myötä Unifem voi keskittyä saamaan uudelle nimelle painoarvoa ja merkitystä, lisätä markkinointiaan ja tätä kautta tunnettavuuttaan. Nimenvaihdoksen myötä tehtävä uusi viestintästrategia tuo myös varmasti hyötyä järjestölle.

Noin 30 % tunnisti Unifemin nimen, ja noin 20 % osasi yhdistää sen nimen oikeaan asiayhteyteen. Vaikka tulos oli Unifemin kannalta yllättävän myönteinen, parannettavaa silti todellakin on. Jos tehtäisiin vertaileva tutkimus toisesta YK:n organisaatiosta, esimerkiksi Unicefista, poikkeaisivat lukemat oletettavasti melko lailla. Ero johtunee siitä, että Unicef on konkreettisempaa työtä tekevä järjestö, jota on markkinoitu Suomessa paljon ja pitkään. Lisäksi se, että Unifemista oli kuullut niinkin moni kuin tämä tutkimus antaa ymmärtää, luo kuvan ettei sen kiinnostavuuden status ole kovin korkea. onhan sen jäsenmäärä kuitenkin melkoisen alhainen.

Salon paikallisjaoston kannalta asiaa pohdittaessa, sen tunnettuus on tämän tutkimuksen nojalla mahdollisesti suurempi kuin Unifemin yleisesti, muualla Suomessa, mutta se ei ole onnistunut houkuttelemaan uusia jäseniä. Syynä tähän saattaa olla sen kaavoihin kangistuneet käytänteet, ja melko vähäinen uudistumishalu. Salon paikallisjaostossa kyllä tiedostetaan sen nuorten jäsenten pula, mutta asiaan ei ole pyritty aktiivisesti vaikuttamaan. Uusilla, erityisesti nuorempiin naisiin suuntautuvalla markkinoinnilla, ja uudenalaisilla tapahtumilla ja tempauksilla se voisi nostaa kiinnostavuutensa statusta, ja saada uutta sukupolvea mukaan toimintaan. Salo on nykyisin myös melko huomattava opiskelukaupunki, mikä parantaa merkittävästi Unifemin mahdollisuuksia tavoittaa nuoria, tiedostavia naisia. Unifemin tulisi myös hyödyntää sillä tämän tutkimuksen perusteella jo olevaa tunnettuutta aiempaa tehokkaammin.

Unifemin kannalta tuloksissa on kuitenkin rohkaisevaa ja innostavaa se, että yli puolet kyselyyn vastanneista ilmaisi olevansa kiinnostunut kehitysmaiden naisten auttamisesta. Se osoittaa, ettei Unifemin tekemä työ ole siinäkään mielessä turhaa, sillä

auttamisen haluisia kyllä löytyy. Vastaukset myös antavat suuntaa sille, millaista toimintaa kannattaisi kehittää, jotta kohderyhmän edustajat mahdollisesti innostuisivat osallistumaan. Esimerkiksi lahjoitukset koettiin miellyttävänä väylänä auttaa, ja tätä voisi tehokkaammin pyrkiä tuomaan käytäntöön.

Vain vajaa viidennes kaikista vastaajista ilmaisi, ettei aihe kiinnosta heitä laisinkaan. Näin ollen tehokkaalla markkinoinnilla ja selkeiden, helppojen ja edullisten auttamisvinkkien tarjoamisella voitaisiin saavuttaa ideaalitalanteessa jopa 4/5 kohderyhmästä mukaan Unifemin toimintaan. Ajatus lienee yltiöoptimistinen ja utopistinen, mutta jos järjestöt osaisivat hyödyntää hyvinkin pienet, niin materiaaliset kuin henkiset ja fyysiset avustukset, voisi varmasti moni olla kiinnostunut kantamaan kortensa kekoon.+

Järjestötyötä leimaa usein kuva aikaa, vaivaa ja rahaakin vievästä, mutta silti melko huonosti tulosta kartuttavasta toiminnasta. Tämä karkottaa potentiaalisia osallistujia pois kuvioista. Jokaiselle yksilölle parhaiten sopiva, juuri hänen resurssinsa huomioon ottava räätälöity osallistuminen+ voisi olla ratkaisu monen järjestön ongelmiin. Tällaisen vaihtoehdoisen osallistumisen organisointi ja mahdollisuuksien kartuttaminen on suuri haaste, mutta myös onnistumisen mahdollisuuksia täynnä.

LÄHTEET

Armstrong, Sally 2008. Loistavan auringon tyttäret. Afganistan talebanin jälkeen. Suom. Kirsi Luoma. Helsinki: LIKE.

Chossudovsky, Michel 1999. Köyhyyden globalisaatio. Suom. Heikki Älli. Helsinki: LIKE.

Evans, Julia 2010. Tiedustelu Unifemista. E-mail inna.haataja@humak.edu
11.10.2010

Evans, Julia 2010. Tiedustelu Unifemista. E-mail inna.haataja@humak.edu
21.10.2010

Heikkala, Jukka 2009. Kansalaisten aktiivisuus ei katoa, mutta se muuttaa muotoaan. Järjestötoiminnan tietopalvelu . Kansalaisyhteiskunta. Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry. Kirjoitus julkaistu myös Helsingin Sanomien Vieraskynä -palstalla Yhdessä enemmän -artikkelisarjassa, kesällä 2009. Viitattu 19.10.2010
<http://www.kansalaisfoorumi.fi/kansalaisyhteiskunta/kansalaisten-aktiivisuus-ei-katoa-mutta-se-muuttaa-muotoaan.html>

Hiilamo, Heikki 2010. Helsingin Sanomien mielipidekirjoitus, josta uutisoitu Uusi-Suomi sivustolla 10.10.2010. Viitattu 22.11.2010.
<http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/103438-kelan-professori-lataa-%E2%80%9Dtasta-johtuu-muukalaisviha%E2%80%9D>

Hirsjärvi Sirkka, Pirkko Remes, Sajavaara Paula 2001. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Himberg Milla, Koskenranta Krista, Ulla Maristo, Nieminen Sami, Olenius Jari, Taivassalo Mikko 11.5.2009, julkaisematon raportti. (Haaga-Helia AMK) Markkinointiviestinnän opintokokonaisuus . Unifem.

Ihmisoikeudet.net 2010. Amnestyn Suomen osaston, Ihmisoikeusliiton, Suomen YK-liiton, Suomen Oneworld. portaaliyhdistyksen yhteinen hanke. Viitattu esim. 13.11.2010 <http://www.ihmisoikeudet.net/> Myös YK:n Pekingin asiakirjaan pohjautuva oppimateriaali tyttöjen ja naisten oikeuksista. Viitattu esim. 9.9.2010 <http://www.ihmisoikeudet.net/uploads/materiaali/friidu.pdf>

Iltasanomat 2010. Uutinen. Viitattu 22.11.2010

<http://www.iltasanomat.fi/uutiset/ulkomaat/uutinen.asp?id=2112140>

Jaakonsaari Liisa 2010. Blogikirjoitus. Viitattu 22.11.2010

<http://blogit.iltalehti.fi/liisa-jaakonsaari/2010/10/19/vanha-haamu-euroopan-ylla/>

Kansan Uutiset 2010. Uutinen. Viitattu 22.11.2010

<http://www.kansanuutiset.fi/uutiset/ulkomaat/1857064/keski-euroopan-uusnatsit-vauhdissa>

Koskinen Eeva, 4.3.2010, suullinen tieto.

Kuhanen, Tomi 2010. Tiedustelu Unifemista. E-mail inna.haataja@humak.edu
21.10.2010

Toimit. Lehto Marja, Kiljunen Marja-Liisa, 1983. Naiset ja kehitys . Artikkeleita naisten asemasta kehitysmaissa. Helsinki: Oy Gaudeamus Ab.

Matkalla tasa-arvoon. Cedaw, Pekingin toimintaohjelma ja vuosituhattavoitteet. Toimit. Grönholm Pauliina, Ahlqvist Maria. UNIFEM 2005.

Niemelä, Seppo 2007. Hiipuva järjestövalta. Järjestötoiminnan tietopalvelu . Kansalaisyhteiskunta. Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry. Viitattu 19.10.2010
<http://www.kansalaisfoorumi.fi/kansalaisyhteiskunta/hiipuva-jaerjestoevalta.html>

Pietilä, Hilikka 1991. Näkymätön näkyväksi. Naiset ja YK. Sosiaali- ja terveysministeriö, tasa-arvojulkaisuja.

Toimit. Särs, Ulla 1998. Kaupan päälle elämä. Maailmantalouden lukukirja. Kirkkojen kansainvälinen vastuuviikko, Kirkon Ulkomaanapu, SR-kustannus Oy.

Sipilä, Helvi 1999. Naisena ihmiskunnan asialla. Juva: WSOY.

Suomen Poliisi, 2010. Tiedote perheväkivallasta. Viitattu 13.11.2010

<http://www.poliisi.fi/poliisi/olh/home.nsf/pages/36329A230172D45BC2256BC6001F43A1?opendocument>

Suomen Unifem, 2008. Kirjoituskilpailumateriaalia. Viitattu 13.11.2010

<http://www.unifem.fi/pdf/kirjoituskilpailumateriaali.pdf>

Suomen Ulkoasiainministeriö, 2006. Viitattu 16.10.2010

<http://formin.finland.fi/public/default.aspx?contentid=67770>

Suomen Unifem. Unifemin Internet-sivut. Viitattu esim. 20.10.2010

www.unifem.fi

Suomen YK-liitto, 2010. Tiedote YK-liitosta. Viitattu 26.11.2010.

<http://www.ykliitto.fi/ykliitto/etusivu>

Tammilehto Olli, 1989. Internet-versio kirjasta Kun edustajat eivät riitä - Kansalais-toiminnan opas (WSOY, Helsinki 1989) Viitattu 13.11.2010

<http://www.saunalahti.fi/otammile/ktopas/index.html>

Wikimedia, 2010. Viitattu 16.10.2010

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Vuosituhattavoitteet>

LIITTEET

Liite 1: Tyhjän vastauskentän vastaukset kysymykseen 4, 168 kpl

1. toimii naisten asioiden hyväksi
2. naisten oikeuksien ja tasa-arvon hyväksi toimiva YKn naisjärjestö
3. en mitään
4. En valitettavasti tiedä siitä mitään. Mutta veikkaan että koska se alkaa Uni- niin siihen liittyy joko yliopisto tai sitten yhteisöllisyys.
5. En mitään, koska en ole aikaisemmin kuullu tämän nimisestä järjestöstä.
6. -
7. En mitään.
8. Jos en oo ihan väärässä, niin se on Unicefin toiminnan alainen järjestö, joka jollain tavalla keskittyy naisten oikeuksien ja hyvinvoinnin parantamiseen.
9. Unifem tietääkseni ajaa naisten asioista, jotta naisten asema olisi maailmassa parempi. Unifem myös tekee asioita sen eteen, jotta niissä maissa joissa naisen asema on huonompi, naiset saisivat kunnon koulutuksen/pääsisivät kouluun ja oppisivat esim.lukemaan sekä kirjoittamaan.
10. Toimintaa naisten hyväksi
11. En mitään.
12. edesauttaa naisten hyvinvointia ympäri maailmaa
13. en juuri mitään
14. Ovat järjestäneet vuosittain taidenäyttelyn harrastelija taiteilijoille Salossa. Muuta en kyl tiedä.
15. en mitään.
16. Unifem on YK:n naistenrahasto, jonka tarkoituksena on parantaa naisten asemaa, ihmisarvoa ja tasa-arvoa kehitysmaissa.
17. En mitään
18. En mitään
19. En juuri mitään.
20. en mitään
21. en mitään
22. En mitään
23. En mitään.
24. en mitään.
25. en mitään
26. En paljoa. Ajaa naisten asemaa ympäri maailmaa.
27. En mitään.
28. En mitään.
29. en mitään
30. En mitään.
31. En mitään.
32. En mitään, sillä en ole kuullut kyseisestä järjestöstä.
33. En paljonkaan mitään, naisten asialla järjestö ilmeisesti on.
34. en mitään
35. Että se liittyy jotenkin naisiin ja heidän oikeuksiinsa.
36. en mitään....
37. emmittää
38. en mitään
39. En mitään, nimen olen joskus kuullut.
40. en mitään
41. En mitään

42. Liittyy tasa-arvoon ja etenkin kehitysmaiden naisten aseman parantamiseen.
43. Liittyy maahanmuuttajanaisiin ja kansainvälisyyteen.
44. en mitään
45. -
46. En mitään.
47. Se on YK:n nais-asiajärjestö, joka ajaa naisten oikeuksia
48. en oikein mitään, mutta jonkinlaista mainontaa muistan hämärästi nähneeni.
49. Tiedän, että se on naisten tasa-arvoa tukeva järjestö, joka tukee esimerkiksi afganistanin sorrettuja naisia.
50. Ajaa naisten asioita maailmalla, ja yrittää parantaa naisten asemaa.
51. En mitään.
52. Se auttaa kehitysmaiden naisia
53. nada
54. en mitään
55. En mitään
56. -
57. En mitään.
58. en tiedä
59. en mitään
60. Innan kertomukset, joten vastasin: en.
61. Enpä juuri mitään!
62. en mitään
63. en mitään
64. en mitään
65. vähän niinkö UNISEF mut naisille??
66. En tiedä
67. maailmanlaajuinen järjestö, joka auttaa vähäosaisia naisia ?
68. En mitään...
69. En ole kuullutkaan...
70. naisten oikeuksien toiminta
71. Edistää naisten oikeuksia ja asemaa.
72. En tiedä mitään, koska en ole siitä ennen kuullut.
73. En mitään.
74. Naisten pankki, auttaa ja kouluttaa kehitysmaiden naisia perustamaan yrityksiä, myöntää pienikorkoisia lainoja
75. en tiedä toiminnasta mitään.
76. Naisten puolesta. Tasa-arvon parantamista.
77. -
78. en mitään.
79. Aika vähän...liian vähän!
80. En mitään.
81. en mitään
82. En mitään.
83. nimen ja hihamerkit
84. En mitään
85. Yhdistys ajaa naisten oikeuksia. Globaali järjestö, jonka avulla sukupuolien välisiä tasa-arvoa edistetty huomattavasti. Auttaa paljon muun muassa köyhien valtioiden naisasioissa.
86. -
87. muistaakseni naisten oikeuksia ajava järjestö..toimintaa maailmanlaajuisesti??
88. en oikeestaan mitään.
89. En juurikaan. Tulee mieleen Unicef

90. en mitään.
91. En mitään
92. en mitään
93. En mitään.
94. en mitään
95. en mitään
96. En mitään, koska en ole kuullutkaan siitä.
97. en mitään
98. En mitään
99. En mitään.
100. en mtn
101. en mitään.
102. en mitään.
103. En tiedä.
104. En ole koskaan kuullutkaan Unifemista
105. Työtä naisen aseman, koulutuksen yms. puolesta.
106. Se toimii kehitysmaiden naisten hyväksi.
107. Ei mitään
108. en mitään
109. Ajaa naisten oikeuksia
110. en tiedä sen toiminnasta mitään
111. En mitään
112. En mitään...
113. en mitään
114. En juuri mitään, nimi ainoastaan tuttu
115. en mitään.
116. en tiedä
117. en mitään
118. nvbnn
119. Tekee naistyötä tunnetuksi, tekee työtä naisten tasa-arvon edistämiseksi, tyttöjen koulutuksen lisäämiseksi. Kansainvälinen
120. En mitään
121. ??????????????????????????????
122. se keskittyy parantamaan naisten oikeuksia ainakin kehitysmaissa
123. en mitään
124. En erityisempää, nimi viittaa YK:n järjestöön.
125. En mitään
126. Valitettavasti en mitään.
127. Se liittyy tasa-arvoon, naisten aseman parantamiseen maailmassa ja tasa-arvon lisäämiseen.
128. Että sen tavoitteena on parantaa naisten asemaa ja oikeuksia maailmassa.
129. En mitään
130. en mitää.
131. en juurikaan mitään
132. -
133. en mitään
134. en mitään
135. En juuri mitään. Veikkaan yk:n naisten asioita edistävää järjestöä.
136. en mittää
137. En mitään!!!!!!
138. -
139. Eine Rajalinin

- 140. -
- 141. En mitään
- 142. -
- 143. en mitään
- 144. öö,,
- 145. En mitään
- 146. en mitään, mutta nimi kuulostaa tutulta
- 147. en mitään.
- 148. En mitään
- 149. en mitään.
- 150. en mitään
- 151. en mitään
- 152. Olisikohan tuo YK:n naisten asiaa ajava järjestö?
- 153. -
- 154. YK.n naisten rahasto edistää tasa-arvoa ja naisten oikeuksia, kaikille avoin kansalaisjärjestö. -estää köyhyyttä, väkivaltaa, aisia jne...
- 155. Liittyy jotenkin nälkään, ehkä myös YK:hon
- 156. mita
- 157. en oikeastaan mitään, naisiin kohdistuvaa auttamista luulen.
- 158. en mitään
- 159. liittyy naisiin ja köyhyyteen
- 160. En mitään
- 161. en mitään
- 162. En mitään.
- 163. en tiedä.
- 164. Käsittääkseni YK:n alainen, naisten asioita edesauttava/ajava järjestö.
- 165. en mitään
- 166. en mitään
- 167. en mitään
- 168. en mitään